

IRLANDA I ULSTER

Queda definitivament resolt el problema de la frontera irlandesa? Així ho diuen les informacions, i sobretot els epígrafs d'alguns diaris. Però cal esperar-se una mica, a fi de veure quina orientació pren aquest problema, que en la realitat geogràfica i ètnica no pot ésser escamotejat per cap acord bilateral ni trilateral. A Londres, els tres caps de Govern — Baldwin, Cosgrave i Craig — han signat un conveni en virtut del qual es manté l'"statu-quo" en el tractat de la ratlla de frontera que durant quatre anys ha separat provisionalment les dues Illes. D'ara endavant, tota qüestió que interessi alhora la Irlanda del Nord i la Irlanda del Sud — i la qüestió de la frontera — és una d'aquestes — haurà d'ésser discutida directament pels Governadors de Dublín i Belfast. A canvi de l'acceptació més o menys durable, per part de l'Estat lliure, de la frontera provisional, el Govern de Londres, pagant fins a cert punt els plats trencats, fa importants concessions financeres al Govern de Dublín, que es treu de damunt el pes feixuc que representava per a ell la part de Deute britànic que li havia estat adjudicada pel tractat anglo-irlandès.

Si en el recent acord de Londres només hi hagués el que ha aparegut exteriorment, caldria dir que Cosgrave no s'ha portat prou bé. No es comprendria que després d'haver rebutjat el dictamen de la Comissió delimitadora, que feia petites concessions territorials a la Irlanda del Sud, s'avingui al manteniment de l'"statu-quo". Allò que la Comissió donava a l'Estat lliure era poca cosa, molt menys del que en justícia li havia de donar. Però l'acord de Londres encara li dona menys, perquè no li dona res. És a dir, no li dona res en el caire territorial, però li dona alguna cosa en el caire econòmic. La combinació pren tot el caràcter d'una compra barata, o més encara, d'una compra-venda. El president Cosgrave ha reduït a diners els territoris del Nord d'Irlanda que ell mateix reivindicava insistentment. Entre les declaracions fetes per Cosgrave fa dues setmanes i el text de l'acord hi ha una diferència enorme.

Cosgrave s'ha girat. Per què? No creiem que sigui per covardia, ni per feblesa del sentiment nacional. No creiem que hagi traït la seva pàtria. El president Cosgrave, que fa de governant i de polític en un país pobríssim de polític i de governants, ha cregut que la seva girada és una habilitat en bé d'Irlanda. Reconeixem que hi ha arguments per a defensar aquesta tesi. Si el Govern de Dublín no hagués admès l'avenç, s'hauria trobat davant aquesta alternativa: limitar-se a una protesta verbal i formularia, o anar a una guerra contra l'Ulster, el qual hauria tingut darrera seu una gran part de la Gran Bretanya; i hauria estat encara probable que hagués esclatat novament la guerra anglo-irlandesa i que haguessin tornat les coses a l'estat en què es trobaven abans del tractat de pau del mes de desembre de l'any 1921. Segurament, Cosgrave ha pensat que Irlanda s'exposava a perdre la quasi-independència que ara té, sense cap probabilitat de conquerir per les armes els territoris disputats.

Tanmateix, fa mal efecte la combinació político-financiera sobre la qual descansa l'acord recent. La renúncia de territoris nacionals en liti a canvi d'una mena d'indemnització pecuniària, no és certament una cosa nova en el món. Però quan es tracta de causes patriòtiques, pren l'aspecte d'un acte lleig. Hauria estat potser preferible que Cosgrave s'hagués avingut a l'allargament de l'"statu-quo", sense barrejar el problema de les fronteres amb un problema d'ordre financer.

La Irlanda nacional haurà perdut per sempre els territoris disputats? Haurà perdut per sempre l'Ulster, que és geogràficament i històricament terra irlandesa? Creiem que no. Ahducs suposant que l'acord de Londres sigui ratificat i complet per les parts contractants, l'esdevenidor portarà ocasions propícies per al nou plantejament del problema. Aquells que es pensen que tots els problemes nacionals i internacionals poden ésser resoltos en una data fixa i per acord d'una Junta, tenen una concepció massa ingènua de la història. Hi ha problemes que exigeixen, a més de la preparació interna de tots els dies i de totes les hores, el concurs decisiu de l'ocasió.

La política

FELICITACIONS A EN PERE RAHOLA

L'ediput a Cortes En Pere Rahola, la rep aquests dies nombroses felicitacions per la sentència absolutiva del Suprem en l'afar del "Tribu-Tribu". Amb molt de gust hi ajuntem la nostra.

DIARIS SUSPENSO

El governador d'Alacant ha suspès la publicació del diari "El Día", per dos dies, i la del "Diario de Alicante", per quatre.

"LA PRECAUCIÓ"

De "Bellafra", a "La Ven de Catalunya".

"Hom assegura que el Xa de Pèrsia, abans que passés a nodrir la llista dels Caps d'Estat bandejats per la dèria republicana, havia perdut al joc tres milions de dòlars, havia despesat, en dos anys, en el seu "yachting" per la Mediterrània, un altre milió, i s'havia promès de donar, per exemple, a una florista, una estreta de deu mil francs. Les seves joies eren valuades en quatre cent milions (entre elles es comptava el gran Gran Mogol, el diamant més bell del món); i sembla que s'ha donades i venudes una colla. En definitiva, li feien reparar els seus ben intencionats acollidors que les seves misèries feien molt mal efecte a Pèrsia, tant que li arribava l'horrible resolt. Parafrasejant la rèplica d'Alexandre III de Rússia en altra situació, el Xa va limitar-se a arrossegar les espalles tot dient: — Mentre el Xa és d'Europa, Pèrsia que prengui el seu diu. Però no havia pogut fer el Xa de Pèrsia de "bonheur" de Deauville, de Cannes, de Biarritz o dels altres llocs de vacances que freqüentava. No havia pogut oferir les naturals riqueses de la Pèrsia a un grup financer regenerador del país? No havia pogut reconvertir-se en unes quantes estacions so-

bre les quantitats que l'Estat li lliurava per als actes de filantropia? Quan un home és Xa, s'ha d'enginyar, com diu algun proverbí oriental, i a Orient hi ha maneres subtils i ben concebudes, mentre us quanyen el plaer, de no perdre de vista, tanmateix, la poma per a la set."

El "Journal de Genève", edició de dimenge, porta una informació, de Madrid estant, del darrer canvi de Govern espanyol.

Es una informació un xic pintoresca pel fet que fa a la manera de posar el nom dels ministres nous. Vegem-los: "Le ministère s'est ainsi constitué: Présidence: général Primo de Rivera. — Vice-présidence et intérieur: général Martínez Anido. — Ministre de la justice: M. Galland, magistrat. — Ministre de l'instruction publique et des beaux-arts: M. Edouard Galle de la Cuesta, professeur à l'Université. — Ministre des affaires étrangères: M. Yanguas, professeur à l'Université de Madrid. — Ministre des finances: M. Joseph Calvo Fiol, avocat. — Ministre de Fomento: le comte de Guadalupe, ingénieur. — Ministre de la guerre: amiral Cornejo. — Ministre du travail: M. Edouard Amof, avocat."

Els Comuns aproven l'acord sobre les fronteres d'Irlanda

Londres, 8.—La Cambra dels Comuns ha aprovat en segona i tercera lectura, a mans aixecades, el projecte de llei ratificant l'acord celebrat sobre la delimitació de la frontera entre l'Estat lliure d'Irlanda i l'Ulster.—Havas.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

LA POST-GUERRA MES ENLLA DE LOCARNO

(DEL NOSTRE REDACTOR-CORRESPONSAL A LONDRES)

EL MISSATGE ANUAL DE MR. COOLIDGE AL CONGRÉS

El President dels Estats Units preconitza l'adhesió al Tribunal de Justícia Internacional — La qüestió del desarmament — El Consell de la Societat de Nacions — Les divergències anglo-franco-belgues

Londres, desembre

I bé: els acords de Locarno ja estan firmats. La cerimònia, que hauria estat solenne i fastuosa si la mort de la reina Alexandra no fes portar dol al món oficial anglès, ha estat, de tota manera, històrica i imponent. Els representants de les potències interessades han signat, cadascú amb una ploma d'or que serà guardada com una relíquia esperant l'hora d'ésser portada al Museu. Aquesta és la ploma — es llegirà d'aquí a un segle en el fons d'alguna vitrina — que usà M. Briand per signar els acords de Locarno. Llàstima, però, que aquests objectes que van tan lligats amb el benestar d'un temps determinat, es tornin vells amb tanta facilitat i durin només l'espai que permeten les guerres.

Ha començat, doncs, la fase que en podríem dir de la "locarnització" d'Europa. Aquesta fase s'inicia sota els auspicis tutelars d'Anglaterra. Una tela de gusi antic, representant simbòlicament una Britània pacíficament posada, el dia de la signatura, al costat del saló en què tingué lloc la cerimònia. La presència de Lord d'Abernon a l'acte de la signatura ha donat encara més força al símbol. Lord d'Abernon, que ha estat fins ara l'ambaixador d'Anglaterra a Berlín — no fa pas gaires dies que ha demanat d'ésser substituït, considerant la seva feina com a acaçada — ha estat el braç dret de l'obra pacificadora. Ha preparat i creat els fonaments de l'obra que ha tingut a Locarno la més brillant de les confirmacions. La Història dirà la importància extraordinària d'aquest gran diplomàtic i judicària els seus esforços.

Els dos actes, doncs, del període que els discursos dels senyors Herriot i Macdonald iniciaren, el setembre de l'any passat, a l'Assemblea plenària de la Societat de les Nacions a Ginebra, estan, doncs, aconseguits. La seguretat queda garantida a través del pacte del Rin, que han signat Anglaterra, Alemanya, França, Bèlgica i Itàlia. L'arbitratge s'ha organitzat a través de sengles tractats entre Alemanya i Bèlgica, Alemanya i França, Alemanya i Polònia i Alemanya i Txecoslovàquia. M. Herriot proposava un sistema d'arbitratge general al qual haguessin pogut adherir-se totes les nacions del món. L'obra realitzada, molt més limitada i reduïda, és, però, un començament que demà pot ampliar-se seguint la tendència i el sentit dels tractats d'arbitratge ja signats.

Queda, però, en peu, el tercer element promès al món, l'anunciació del qual provocà a Ginebra tant d'entusiasme en el curs de la penúltima assemblea. Em refereixo a la qüestió del desarmament. És la qüestió més urgent, la que exigeix una solució més urgent si hom vol aprofitar encara els estats d'esperit favorables produïts pel record dels horrors de la guerra passada, i si hom vol alleugerir els pressupostos de molts Estats i tornar als tipus econòmics d'abans de la guerra. El professionalisme militar, les despeses d'armament, es mengen la flor dels ingressos de molts pressupostos.

Després de les converses de Locarno propiament dites, els diaris donaren a entendre que el president Coolidge prendria la iniciativa d'una conferència del desarmament a nivell universal. Amb motiu de la darrera campanya contra els submarins s'ha tornat a parlar, en termes generals, d'aquesta magna qüestió. En general, però, hom observa que no es parla pas d'aquest gran somni amb l'animació i l'entusiasme necessaris. Ha fet bé M. Vandervelde, de recordar, en el curs de la cerimònia londinenca de la firma dels acords, que el món espera una paraula sobre el desarmament, tota vegada que — ha dit l'Ulster representant de Bèl-

gica — els acords de Locarno no són més que un principi, d'un valor relatiu si l'obra començada queda suspesa; d'un valor incalculable si l'obra és portada fins al terme que requereix la sensibilitat dels homes d'avui. Una cosa és certa: el país que tingui prou força per iniciar un gran corrent pràctic favorable al desarmament universal, guanyarà les simpaties de tot el món.

Hi ha símptomes de millorament sensible: en els països del nord d'Europa hi ha exemples — com el cas de les Illes daneses encaminades a suprimir pràcticament el militar professional — d'un positiu millorament. Però, tal com remarca l'editorial d'aquest diari, titulat "El Sud d'Europa", hi ha també símptomes alarmants i pressions molt baixes. Només un corrent prou fort per produir resultats pràctics destinats a impedir una altra guerra pot resoldre i aclarir, en certes parts d'Europa, una situació que el més mínim incident pot agreujar irremediablement. De Locarno, passant pel front d'aquesta Britània pacíficament i simbòlica que al·ludim al principi, ha de sortir, doncs, el tercer gran desig del món que el senyor Herriot expressava a la tribuna de Ginebra. Del contrari, aquestes plomes d'or perduran el caràcter de relíquia molt aviat.

Josep Pla

EL MISSATGE ANUAL DE MR. COOLIDGE

Washington, 8. — El president senyor Coolidge ha presentat al Congrés el seu missatge anual, en el qual preconitza l'adhesió dels Estats Units al Tribunal Internacional, i invita al Congrés a augmentar llurs forces aèries del país.

El president creu que l'èxit de la Conferència de Locarno justifica la política americana, que consisteix a deixar els diversos països d'Europa que resolguin per si mateixos els problemes que els afecten sense fer-hi intervenir els Estats Units.

Els Estats Units estan d'una manera general a favor del desarmament, però no poden participar en una Conferència que té grans probabilitats de fracassar.

El senyor Coolidge considera la reducció del exerciti terrestre com una cosa de les més importants en el moment actual. Si la qüestió del desarmament terrestre pot ésser resolta — acaba dient el president dels Estats Units — ens serà més fàcil estudiar una nova reducció dels armaments navals. — Havas.

EL CONSELL DE LA S. DE N.

Ginebra, 8. — El Consell de la Societat de Nacions ha celebrat avui sessió plenària assabentant-se de la comunicació feta per Paul Boncour, president del Comitè del desarmament, sobre la qüestió de la reducció dels armaments i les condicions per a una eventual celebració d'una Conferència del desarmament. — Radio.

SESSIÓ SECRETA

Ginebra, 8. — El Consell de la Societat de Nacions s'ha reunit aquest matí en sessió secreta. Se sap que M. Paul Boncour, delegat de França, ha fet una exposició dels treballs realitzats pel Comitè amb l'objectiu de preparar la Conferència del desarmament.

M. Boncour ha fet aprovar les proposicions del Comitè relatives a la composició i organització de la Comissió preparatòria de la Conferència en la qual han de participar 19 Estats. — Havas.

LA QÜESTIÓ DE MOSUL

Ginebra, 8. — El Consell de la Societat de Nacions ha examinat l'assumpte de Mosul, i ha aprovat per unanimitat, menys el vot de Turquia, l'informe relatiu a l'adopció de la sentència del Tribunal de Lu-

Haya, segons la qual el Consell és sobirà per a la decisió, comprenent adhue l'arbitratge.

El delegat turc ha declarat que Turquia no pot acceptar l'arbitratge sense haver consultat la Gran Assemblea d'Angora. Ha afegit que considera aquest vot no com una decisió, sinó com una recomanació.

El president del Consell ha invitat el Comitè de Mosul perquè presenti com més aviat millor el seu informe. — Havas.

LES DIVERGENCIES

ANGLO-FRANCO-BELGUES

Ginebra, 8. — Les negociacions anglo-franco-belgues que s'han enlaidit entre lord Cecil, Boncour i Boroukene, no han fet desaparèixer totes les divergències respecte a les condicions segons les quals pot tenir lloc la reducció dels armaments.

El Comitè està disposat a continuar els seus treballs, segons les circumstàncies.

La tesi britànica, referent a la qüestió dels armaments, continua essent la mateixa, tal com ha estat exposada aquests darrers dies, i tendeix a resoldre el problema independentment de les garanties de seguretat positiva que poden proporcionar el Pacte de la Societat de les Nacions i els acords regionals.

La tesi francesa s'hi oposa, i és recolzada pel Govern belga.

La tesi francesa pretén que el problema del desarmament, si es vol arribar a un resultat positiu, ha d'abracar tots els elements de la guerra moderna, i que els efectius en temps de pau siguin el més important possible. — Radio.

LA IMPORTÀNCIA DE LES DIVERGENCIES

Ginebra, 8. — Lord Cecil ha declarat que les divergències existents entre els punts de vista francès i anglès en les qüestions que es discuteixen a la Societat de les Nacions afecten solament la forma, però no el fons de les matèries. — Havas.

LA COMISSIÓ DE REPARACIONS

París, 8. — La Comissió de Reparacions es reunirà dissabte vinent per tal d'assabentar-se de l'informe detallat de l'agent general per al pagament de les reparacions, Mr. Parker, sobre l'execució del pla Dawes durant el primer any.

Com és sabut, la primera anualitat de mil milions de marcs o ha estat lliurada en les condicions i els detalls fixats pel pla.

A femsencs seran estudiats els informes de les obligacions comercials i dels tres comissaris de ferrocarrils, Reichsbank i rendes en garantia.

La comissió dels ferrocarrils alemanys ha cregut inútil el lliurament d'un nou informe a la Comissió de Reparacions, car no té res a afegir al que es refereix als vuit primers mesos de l'any. — Radio.

LA REDUCCIÓ DE L'EXERCIT BRITANIC DEL RIN

Londres, 8. — Cambra dels Comuns. — El secretari d'Estat al ministeri de la Guerra anuncia que s'estudia la manera de reduir l'exèrcit anglès del Rin en un batalló d'infanteria i una bateria d'artilleria. — Havas.

EL SR. SCHACHT I EL PACTE

CREU QUE LA SITUACIÓ NO ES RESOLDRA FINS QUE RUSSIA ENTRI AL CONCERT EUROPEU

Estuttgart, 8. — El Sr. Schacht, president del Banc d'Imper, en una reunió que ha tingut amb diverses personalitats financeres, ha manifestat que es felicitava dels acords de Locarno i ha declarat que la situació financiera d'Europa no es podrà solucionar fins que Rússia sigui posada en comunicació econòmica amb Europa, i tots els pobles del continent es prestin una col·laboració mútua cordial. — Havas.

ELS DEUTES

UN TELEGRAMA DELS EE. UU.

A M. LOUCHEUR

Washington, 8. — El secretari de la Comissió del Deute ha tramès un telegrama al ministre de Finances francès, M. Loucheur, en el qual li diu que els Estats Units continuen des-

LA VIDA PARISENCA

París, desembre.

En algunes cròniques, tot parlant de problemes diversos, ens hem referit a la vida parisenca il·lustrant afirmacions de caràcter financer. Hem parlat de les magres finances de la bohèmia escolar, i diguem, de passada, amb tota la tristesa, que fins a l'hora present el nostre plany de no posseir a París un "foyer" per als estudiants catalans, no ha trobat eco ni entre l'element escolar de Catalunya, ni entre els patriotes catalans de generositat reconeguda.

En varem parlar també quan comentàvem, mesos enrera, la fracassada vaga dels funcionaris de banca, víctimes del tsarisme financer dels grans capitalistes i de la feblesa complacent del govern. I n'hem parlat, finalment, referint-nos, en aquests darrers temps, als problemes econòmics plantejats per l'augmentació de la crisi de les finances públiques.

Però, tot plegat, encara que doni una lleugera idea del cost de la vida i de les dificultats d'allotjament amb què es luita a París, no és ben bé prou per donar un ample concepte, concret i pràctic, sobre les aventures aritmètiques de cada individu amb la seva butxaca, i sobre les peripècies domèstiques d'últims de mes, que componen inevitablement.

Creiem necessari, oficialment diriem que calia declarar-ho "d'utilitat pública", donar una ressenya clara i detallada de la vida i miracles de l'immigrant i de l'indígena, a la ciutat del Sena. Sobre tot ara que, aprofitant la davallada de la divisa francesa, els nuvis escullen París com el lloc ideal per al viatge de noces, i el turisme de la joventut cap a la "ville lumière" s'enlaidia furiosament.

Diguem abans de tot que, en aquests moments, a París es treballa intensament. En molts oficis hi ha més demanda d'obres que ofertes de treball. L'element estranger, nombrosíssim, treballa més que mai. Als grans magatzems hi ha un moviment d'exportació a tots els països de divisa més sana que el franc, que dona gust.

Temps enrera es veien molts estrangers vagant pels grans bulevards, amb una cara de misèria que feia enfervir. Va durar una temporada. L'hivern passat, que davant del "Tout va bien", un cas popularíssim de la Porte Saint-Denis, a les sis del matí ja hi havia un enorme mar de jovent que s'anava a oferir per rentar plats. La cuina del "Tout va bien" havia arribat a ésser un recurs suprem, la salvació, com si diguéssim, de molts catalans que no trobaven feina del seu ofici, o d'altres que havien arribat sense diners i que estaven disposats a agafar-se a una barra de foc. Nois de bona casa, estudiants, advocats, mecànics, comptables, han passat per la cuina del "Tout va bien". I com que, segons diuen, el propietari d'aquest gran cafè és un català, resultava que els emigrants del nostre país tenien certa preferència.

Un altre recurs era fer de mossos a "Les Halles", els mercats centrals de París. A "Les Halles" hi deu haver dos cents establiments (potser tiro curt) de catalans i valencians dedicats a la venda de fruita i llegums. Per treballar de mossos en aquests establiments no cal saber el francès, perquè no es parla res més que català, i així representava una solució magnífica per a aquells immigrants que no sabien francès.

Un dia vaig baixar d'un autòmbus que anava a tota velocitat per tal d'abracar un company meu d'estudi que es carregava unes llanternes d'oli de cacauet en un camió fantàstic.

—Mira, noi — em digué, abraçant-me —. No pugis sortir de llunes. De la classe d'En Casalló a les llanternes d'oli de París.

Més tard el meu amic quedà alliberat de les llanternes. El vaig recomanar als magatzems "Au Printemps", on jo, en els primers temps de la meua vida parisenca, hi havia fet paquets amb una certa gràcia. La con-

fecció de paquets és un treball més difícil del que sembla, que exigeix una prèvia preparació, una sèrie de lliçons que us són donades per les dames més antigues de la casa. I és curiós: comencen de fer paquets agafant el paper amb timidesa i fent els nusos sense mica de malícia, i al cap de quinze lliçons feu uns paquets massissos, sòlids i amb una elegància definitiva.

Doncs bé. En els moments actuals, malgrat de la crisi econòmica, a París hi ha feina. La vida del "Tout va bien" fa una llarga temporada que està tranquil·la, i tot hom treballa, gràcies a Déu.

La vida parisenca, econòmica per al turista que porta lliures, dòlars o pessetes, no ho resulta tant per al treballador que cobra en francs. El problema de l'habitatge és el pesombre i la sangoneta que es xucla la quarta part del sou de la majoria dels funcionaris. El jornal corrent d'un mecànic oscil·la de 35 a 50 francs diaris. El sou corrent d'un funcionari de despatx oscil·la de 600 a 1.000 francs mensuals. La vida a París és vida essencialment de restaurant, sobretot al migdia. Les distàncies no permeten d'anar a esmorzar als què tenen pis molt lluny del lloc on treballen. Els restaurants que anuncien dinars i esmorzars a 4'50 i a 5 francs, es completen a cents.

Però d'aquests restaurants s'en surt havent pagat 6 o 7 francs i amb un estómac que us tracta de criminals. Entre dinar i sopar, modestament, heu d'emprar 15 francs diaris, comptant-ne 5 més per al desdormir, tramvies, metro o autòmbus. Aquests 20 francs diaris de despeses mínimes i essencials, que fan 600 francs al mes, s'han d'afegir als 200 francs que, correntment, s'han de pagar de cambra. Resulta, doncs, que la vida costa 800 francs mensuals, sense comptar les despeses de vestir i aquella elàstica partida imprevisible anomenada "imprevistos".

Molts es demanaran, en vista d'aquestes dades, de quina manera viuen els funcionaris o funcionàries (que són nombrosos) el sou dels quals no arriba als 800 francs al mes. Són els que viuen, o fora de París, o en habitacions de 100 francs mensuals, sota la teulada i sense llum, ni aigua, ni calefacció. Són els que fan cua davant els restaurants de 4 francs i en surten sense haver passat la suma de 4'50. Són els que observen el règim sec. Els que no fumen. Els que van a llegir el diari al davant de les redaccions, on s'exposen els números del dia. Els que es renten la roba amb el sobrant de l'aigua del rentamans. Els que porten el coll una setmana. I els que, finalment, a la curta o a la llarga, o es casen o cauen malats.

Perquè el matrimoni, a París, té la virtut de resoldre el problema econòmic. Se suprimeix el lloguer d'una cambra. Es pot suprimir el sopar del restaurant, sopant millor i més econòmicament a llur habitació. S'ajunten al cap del mes dos ingressos, perquè a París les dones de la classe mitjana treballen. I es troben una sèrie d'avantatges que depenen, naturalment, del caràcter de l'un i de l'altra, car es pot donar el cas d'alguns infelços que provi fortuna en el matrimoni i que en comptes de trobar-hi economies, pau i benestar, hi surti un infern inaguantable.

Les noies, modestes o mecàniques, guanyen de 400 a 700 francs mensuals. París és un dels llocs del món on la dona treballa més. Cal ésser d'una família rendista perquè la noia o l'esposa no treballi, i és molt corrent el cas de la noia que viu independent, en les mateixes condicions que l'home. Però la noia parisenca ha de fer una sèrie de combinacions numèriques i sacrificis de restaurant per tal d'engrossir el magre pressupost que li resta per abillar-se i adquirir perfumeria. Amb un vernell extremat als llavis, la cara emblanquinada de por, unes sabates de fald cubista i un barret ben eridat, la "petite dactyle" va sempre elegant i sempre té una rialla als llavis, encara que l'arbre sigui girat de l'arbre i al seu vestit s'hi hagin fet reformes de tots colors.

Domènec de Bellmunt

CRONICA BARCELONINA

Sants d'avui: Ciprià, Pròcul i Rescúit, bisbes.
Santes Leocàdia, verge, i Gorgònia, verge.

NOTA NECROLOGICA

EL DOCTOR FARRIOLS I ANGLADA
Abir es feu el trist acte de donar sepultura al cadàver del malaguanyat doctor en Medicina Agustí Farríols i Anglada, vidu de Dolors Centena. Foren moltíssims els amics que s'associaren al dol de la família i seguiren el fèretre del finat. Robin els adorats fills i la família tota l'expressió del nostre sentiment.

ENTERRAMENTS PER A AVUI
TARDA
Antoni de la Creu Ravetllat, de 53 anys, Salvià, 37, al cementiri Nou. A les quatre.
Miquel Vilarroya, de 38 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou. A les dues.

Amadeu Oriach, de 54 anys, Salvià, 79, al cementiri de Sant Andreu. A les tres.
Lluís Giménez, de 4 anys, Aragó, 9, al cementiri Nou. A dos quarts de tres.

Gabriela Banyon, de 39 anys, Sant Vicenç, 33, al cementiri Nou. A les quatre.
Cristina Serra, de 73 anys, Corts Catalanes, 511, al cementiri Nou. A les tres.

Antònia Bueno, de 58 anys, Migdia, 15, al cementiri Nou. A les tres.
Gaspar Rodés, de 63 anys, Guàrdia, 9, al cementiri Nou. A les tres.

Joan Durà, de 32 anys, Travessia de Sant Antoni, 25, al cementiri de Sant Gervasi. A les tres.
Esteve Miralles, de 67 anys, Font, 37, al cementiri de Sant Andreu. A les tres.

Pere Bonell, de 66 anys, Córsega, 286, al cementiri Nou. A dos quarts de quatre.
Joan Gargallo, de 75 anys, Barrancs de Magòria. A les tres.

LAMPAROS M. PALLAROLS
P. de Gràcia, 44
Proveuen, si us faillien, de remullar-vos amb crema FAVORITE; no gastareu mai més sabó ni altra pasta.

Demà, dijous, dia 10, a les deu de la vesprada, se celebrarà l'anunciada conversa sobre "La dansa popular catalana" a l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

Acabat l'acte, que anirà a càrrec d'en Joan Amades i Joan Tomàs, es procedirà a l'obertura de l'Exposició Gràfica que sobre el mateix assumpte folklòric ha organitzat la dita entitat.

Ha visitat l'alcalde baró de Viver, el secretari de la Junta del consorci del Port franc de Barcelona, Josep Oriol Martorell, el qual donà compte detallat de les gestions realitzades a la cort a benefici de la dita organització.

La Junta del consorci es reunirà en ple avui, dimecres, sota la presidència de l'alcalde. En la reunió es procedirà a la designació d'un càrrec de vocal, vacant a l'esmentada Junta, i es donarà compte d'un informe redactat pel comissari regí senyor Alvarez de la Campa, el qual serà oficialment presentat.

JOIES, VERITABLE OASIS,
I objectes usats de totes classes. Preu fix. Tallers, núm. 41.

Fa poques setmanes la popular casa Layret, del carrer de la Boqueria, inaugurava una sucursal al carrer del Carme, núm. 36, i ara, tot just oberta aquella n'inaugura una altra al carrer de Ferran, núm. 30.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT
NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. i Rvdm. senyor Cardenal-Arquebisbe de Tarragona, i els Excmos. i Ilms. senyors Bisbes Coadjutors de Barcelona, de Solsona, Lleida, Urgell, Vich i Tortosa, s'han dignat concedir indulgències en la forma de consuetud.

En Claudi Duran i Ventosa
Arquitecte de la Diòcesi de Solsona
lliurà l'ànima a Déu el dia 27 de novembre prop-passat, després d'haver rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

La seva vídua, Rosalia Quintana; fills Lluís, Claudina i Maria-Rosa; germans, germans polítics, nebots, nebots polítics, cosins, cosins polítics i parents tots, i l'ASSOCIACIÓ D'ARQUITECTES DE CATALUNYA, demanen als amics i coneguts que l'encomanin a Déu i llur concurrència als funerals que, pel bé etern de l'ànima del difunt, se celebraran demà, dijous, dia 10, a dos quarts d'onze, a l'església de la Puríssima Concepció, per la qual obra de caritat cristiana els restaran profundament agraïts.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT
NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. i Rvdm. senyor Cardenal-Arquebisbe de Tarragona, i els Excmos. i Ilms. senyors Bisbes Coadjutors de Barcelona, de Solsona, Lleida, Urgell, Vich i Tortosa, s'han dignat concedir indulgències en la forma de consuetud.

N'ANTONI SAYOS PARRAMON
natural de Sant Quirze de Besora
ha mort a l'edat de 52 anys
(A. C. S.)

Els seus afligits germà Feliu, tia, cosins i parents tots, en participar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen que li tributin un record en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de Balmes, núm. 18, avui, dimecres, a les tres de latarda, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Betlem, i després al Cementiri del S. O.

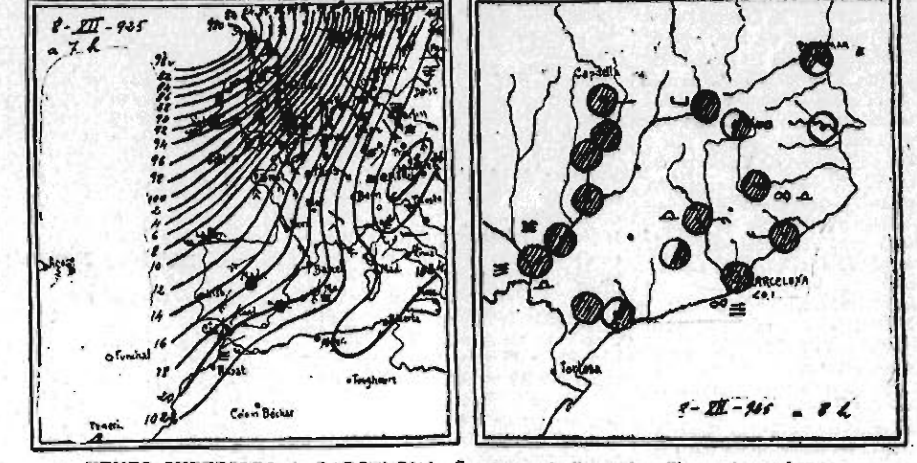
NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

INTOXICATS
Francisc Vilà Serra, de 66 anys, amb intenció de suïcidar-se, begué àcid clorhídric. Sofrí una intoxicació de pronòstic greu.

Joaquim Verdier Gil, de 74 anys, begué una quantitat d'àcid clorhídric. En estat gravíssim passà a l'Hospital Clínic.

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

1. SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES 7 HORES:
A l'Atlàntic septentrional es troba el centre d'un important cicló, els vents del qual adquireixen caràcter de violents temporals a les Illes Britàniques. La nuvolositat augmenta notablement a l'occident europeu. Es registren pluges a gran part de la Península Ibèrica.
El centre de les altes pressions es troba a Àustria, i es registren freds intensíssims, acompanyats de boires braves gelades a tota l'Europa central i a gran part d'Itàlia i França.
Les temperatures mínimes observades a les 7 hores han estat les següents:
14 graus sota zero a Karlsruhe.
23 " " Munic.
11 " " Hannover.
19 " " Eger.
12 " " Budapest.

3. VENTS SUPERIORS A BARCELONA. Sondatges de l'atmosfera lliure a les 23 hores.
Altitud en metres: 250 500
Direcció: W. WSW.
Velocitat en metres per segon: 6 6
Platò de núvols, a 570 metres.

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA
Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores.
Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 768.1, 770.0, 0.7676 mil·límetres; 1,024.1, 1,026.6, 1,023.4 mil·límetres.
— Termòmetre a l'ombra (sec): 9.5, 10.2, 10.0. — Termòmetre a l'ombra (humit): 8.0, 9.5, 9.4.
— Humitat (centèsimes de saturació): 80, 92, 92. — Direcció del vent: WSW, W, calma. — Velocitat del vent en metres per segon: 1, 1, 0. — Estat del cel: tapat, tapat, quasi tapat. — Classe de núvols: cúmulus-simbis; cúmulus-nimbis, alts-stratus.
Temperatures extremes a l'ombra
Màxima: 10.5. — Mínima: 6.5. — Mínima arreu de terra: 6.3. — Oscil·lació termomètrica: 4.0. — Temperatura mitja: 8.5. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data en mil·límetres d'espessor, o sigui, litres per metre quadrat: 0.0. — Recorregut del vent en igual temps: 37 quilòmetres.

Decididament el nostre amic Layret és l'home de les grans iniciatives. No és estrany que amb temperament per afrontar vastes empreses comercials, tingui assegurat per endavant l'èxit més falaguer.

Degustació gratuïta de **MALTE KNEIPP** durant aquest setmana. Vicens Ferrer i Comp. Plaça de Catalunya, 12 i 13.

ROMA MASSANA ROSSELL, de 10 anys, fou mossegat per una mona.

Afaieteu-vos amb crema FAVORITE
Un gos mossegà al braç dret a Miquel Alberich Montecoll, de 15 anys.

Al carrer de Salmoron toparen dos automòbils. A un d'ells se li destròx una roda de davant. No hi hagueren desgràcies personals.

Dolors Canela, que viu al carrer Ample, tenia una serventa anomenada Josepa Folch Fernández (a) "La Chavala", que fa uns quants dies que va marxar de la casa emportant-se'n diferents robes. Abir fou detinguda.

Ha estat detingut Pere Llorente Aguilà, que estava reclamat pel jutjat de Terrassa, per un delicte de furt.

Resulta que aquest individu usava també el nom de Dídac García Ferrer, sota el qual estava reclamat pel jutjat de les Drassanes per igual delicte.

Jo estimo en gran manera les coses de Catalunya i quan un dia llegint Montaigne vaig trobar el nom de Sabunde, nou per a mi i completament desconegut, i que creia i continuo creient que són molts els catalans mitjanament instruits que el desconeixen, vaig creure d'utilitat que se'n parlés a les planes de LA PUBLICITAT. I així igualment ho devia entendre el nostre diari quan va deixar publicar la meua pregunta. Finalitat que jo perseguia? La que es parlés d'en Sabunde i fossin menys els catalans que ignorem el seu nom.

No crec jo que sigui crítica el meu intent, ja que aquesta ignorància que tant ha indignat el senyor Rodon ha estat alligada en una secció de LA PUBLICITAT que està destinada a deixar parlar el gros públic i no a tots aquells senyors que, com en Rodon, tenen ja arrodonits tots els coneixements llurs i tenen ciència per donar i per vendre.

ENCARA LA RAMBLA
Senyor Director:
El senyor J. Renau, en el seu article "Els passos de la Rambla", diu que és de savis mudar de consell. A això jo no tinc res més a dir-hi sinó que estic plenament d'acord amb ell. Només que, al revés d'ell, de partidari que era jo del bulevard, m'he tornat suau entusiasta furibund de la Rambla, de la nostra Rambla, l'única i indivisible.

No acabo d'entendre, amb la ironia que el dit escrit traspassa, si el seu autor porta intencions amagades contràries a la meua passió d'ara, i m'esborrona de pensar que

CRONICA SOCIAL
REUNIO GENERAL DELS CULINERS I CAMBRERS
Les societats Artística Culinària i Nova Aliança, celebraran reunió general extraordinària demà, dijous, a les quatre de la tarda.

EL LECTOR DIU...
Sr. Director:
Qui em dirà si cal escriure Manel o Manuel, Domingo o Domènec, Ciprià o Cebrià?
Joan Puig

ELS PARCS D'ATRACCIONS
Sr. Director:
Podria dir-me algú quin és en francès i en anglès el nom genèric que es dona als parcs d'atraccions equivalents al nostre Turó Park?
M. V.

D'UNA CONFERENCIA A L'ATENEU BARCELONÍ
Sr. Director:
En una conferència recent, el conferenciant es dirigí al poble de Barcelona representat pel senyor Vallabruga. No aquest senyor no representa Barcelona. Ni els seus. Cal, si de cas, que s'obri una subscripció pública on, realment, el poble de Barcelona contribueixi al monument al Quixot.
Jordi Arqué

BO I ESPERANT.
Sr. Director:
Ni al ferrocarril subterrani, ni al de Sarrià, no hi ha per a cada viatger l'oxigen que li pertoca. Cal, però, suportar una part dels viatgeris espesseixint aquella atmosfera de petit cubitge fins a fer-la irrespirable. També al teatre, tot i el rètol Crec, però, que no és el rètol prohibitiu el mitjà més eficaç, sinó la consciència de ciutadà de cadascú. Es aquesta que cal desvetllar.
J. d'Urgell

HOMENATGE A SALVAT PAPASSEIT
Sr. Director:
No seria interessant que alguna de les empreses editorials fes una edició popular de totes les poesies d'en Salvat Papasseit? Crec que fóra aquest el més bell i definitiu homenatge a la memòria del pleurat poeta.
J. M. Rovira-Artigues

PER AL DIRECTOR DE "LLEYDA"
Sr. Director:
Deixeu-me demanar des d'aquesta secció al director del periòdic "Lleyda", que per amor i el bon nom de la ciutat curi més de la correcció ortogràfica de la publicació que dirigeix.
Romà Amper i Rius

EL LECTOR DIU...

ALGUNS NOMS
Sr. Director:
Qui em dirà si cal escriure Manel o Manuel, Domingo o Domènec, Ciprià o Cebrià?
Joan Puig

ELS PARCS D'ATRACCIONS
Sr. Director:
Podria dir-me algú quin és en francès i en anglès el nom genèric que es dona als parcs d'atraccions equivalents al nostre Turó Park?
M. V.

D'UNA CONFERENCIA A L'ATENEU BARCELONÍ
Sr. Director:
En una conferència recent, el conferenciant es dirigí al poble de Barcelona representat pel senyor Vallabruga. No aquest senyor no representa Barcelona. Ni els seus. Cal, si de cas, que s'obri una subscripció pública on, realment, el poble de Barcelona contribueixi al monument al Quixot.
Jordi Arqué

BO I ESPERANT.
Sr. Director:
Ni al ferrocarril subterrani, ni al de Sarrià, no hi ha per a cada viatger l'oxigen que li pertoca. Cal, però, suportar una part dels viatgeris espesseixint aquella atmosfera de petit cubitge fins a fer-la irrespirable. També al teatre, tot i el rètol Crec, però, que no és el rètol prohibitiu el mitjà més eficaç, sinó la consciència de ciutadà de cadascú. Es aquesta que cal desvetllar.
J. d'Urgell

HOMENATGE A SALVAT PAPASSEIT
Sr. Director:
No seria interessant que alguna de les empreses editorials fes una edició popular de totes les poesies d'en Salvat Papasseit? Crec que fóra aquest el més bell i definitiu homenatge a la memòria del pleurat poeta.
J. M. Rovira-Artigues

PER AL DIRECTOR DE "LLEYDA"
Sr. Director:
Deixeu-me demanar des d'aquesta secció al director del periòdic "Lleyda", que per amor i el bon nom de la ciutat curi més de la correcció ortogràfica de la publicació que dirigeix.
Romà Amper i Rius

LES OBRES PUBLICQUES
Sr. Director:
S'ha asfaltat el carrer de Mallorca, en el tros comprès entre Passeig de Gràcia i carrer de Balmes. L'empedrat d'aquest tros de carrer era en perfecte estat. No seria preferible d'esmerçar els cabals en arranjat els carrers que no coneixen un ciutadà

RAIMON DE SABUNDE
Senyor Director:
Dimecres passat un lector que té la sort d'anomenar-se senyor Jordi Rodon s'indignava que existís a Catalunya un ignorant tan gran que gosés demanar dades sobre Raimon de Sabunde.

Jo no tinc el gust de conèixer el senyor Rodon, però sí tant és el seu saber, no deu ignorar que la secció "El lector diu" de LA PUBLICITAT està destinada principalment per als lectors del diari, entre els quals es comptaran a milers aquells qui no saben qui era Raimon de Sabunde.

Jo estimo en gran manera les coses de Catalunya i quan un dia llegint Montaigne vaig trobar el nom de Sabunde, nou per a mi i completament desconegut, i que creia i continuo creient que són molts els catalans mitjanament instruits que el desconeixen, vaig creure d'utilitat que se'n parlés a les planes de LA PUBLICITAT. I així igualment ho devia entendre el nostre diari quan va deixar publicar la meua pregunta. Finalitat que jo perseguia? La que es parlés d'en Sabunde i fossin menys els catalans que ignorem el seu nom.

No crec jo que sigui crítica el meu intent, ja que aquesta ignorància que tant ha indignat el senyor Rodon ha estat alligada en una secció de LA PUBLICITAT que està destinada a deixar parlar el gros públic i no a tots aquells senyors que, com en Rodon, tenen ja arrodonits tots els coneixements llurs i tenen ciència per donar i per vendre.

ENCARA LA RAMBLA
Senyor Director:
El senyor J. Renau, en el seu article "Els passos de la Rambla", diu que és de savis mudar de consell. A això jo no tinc res més a dir-hi sinó que estic plenament d'acord amb ell. Només que, al revés d'ell, de partidari que era jo del bulevard, m'he tornat suau entusiasta furibund de la Rambla, de la nostra Rambla, l'única i indivisible.

No acabo d'entendre, amb la ironia que el dit escrit traspassa, si el seu autor porta intencions amagades contràries a la meua passió d'ara, i m'esborrona de pensar que

CRONICA SOCIAL
REUNIO GENERAL DELS CULINERS I CAMBRERS
Les societats Artística Culinària i Nova Aliança, celebraran reunió general extraordinària demà, dijous, a les quatre de la tarda.

EL LECTOR DIU...
Sr. Director:
Qui em dirà si cal escriure Manel o Manuel, Domingo o Domènec, Ciprià o Cebrià?
Joan Puig

ELS PARCS D'ATRACCIONS
Sr. Director:
Podria dir-me algú quin és en francès i en anglès el nom genèric que es dona als parcs d'atraccions equivalents al nostre Turó Park?
M. V.

D'UNA CONFERENCIA A L'ATENEU BARCELONÍ
Sr. Director:
En una conferència recent, el conferenciant es dirigí al poble de Barcelona representat pel senyor Vallabruga. No aquest senyor no representa Barcelona. Ni els seus. Cal, si de cas, que s'obri una subscripció pública on, realment, el poble de Barcelona contribueixi al monument al Quixot.
Jordi Arqué

BO I ESPERANT.
Sr. Director:
Ni al ferrocarril subterrani, ni al de Sarrià, no hi ha per a cada viatger l'oxigen que li pertoca. Cal, però, suportar una part dels viatgeris espesseixint aquella atmosfera de petit cubitge fins a fer-la irrespirable. També al teatre, tot i el rètol Crec, però, que no és el rètol prohibitiu el mitjà més eficaç, sinó la consciència de ciutadà de cadascú. Es aquesta que cal desvetllar.
J. d'Urgell

HOMENATGE A SALVAT PAPASSEIT
Sr. Director:
No seria interessant que alguna de les empreses editorials fes una edició popular de totes les poesies d'en Salvat Papasseit? Crec que fóra aquest el més bell i definitiu homenatge a la memòria del pleurat poeta.
J. M. Rovira-Artigues

PER AL DIRECTOR DE "LLEYDA"
Sr. Director:
Deixeu-me demanar des d'aquesta secció al director del periòdic "Lleyda", que per amor i el bon nom de la ciutat curi més de la correcció ortogràfica de la publicació que dirigeix.
Romà Amper i Rius

LES OBRES PUBLICQUES
Sr. Director:
S'ha asfaltat el carrer de Mallorca, en el tros comprès entre Passeig de Gràcia i carrer de Balmes. L'empedrat d'aquest tros de carrer era en perfecte estat. No seria preferible d'esmerçar els cabals en arranjat els carrers que no coneixen un ciutadà

RAIMON DE SABUNDE
Senyor Director:
Dimecres passat un lector que té la sort d'anomenar-se senyor Jordi Rodon s'indignava que existís a Catalunya un ignorant tan gran que gosés demanar dades sobre Raimon de Sabunde.

Jo no tinc el gust de conèixer el senyor Rodon, però sí tant és el seu saber, no deu ignorar que la secció "El lector diu" de LA PUBLICITAT està destinada principalment per als lectors del diari, entre els quals es comptaran a milers aquells qui no saben qui era Raimon de Sabunde.

Jo estimo en gran manera les coses de Catalunya i quan un dia llegint Montaigne vaig trobar el nom de Sabunde, nou per a mi i completament desconegut, i que creia i continuo creient que són molts els catalans mitjanament instruits que el desconeixen, vaig creure d'utilitat que se'n parlés a les planes de LA PUBLICITAT. I així igualment ho devia entendre el nostre diari quan va deixar publicar la meua pregunta. Finalitat que jo perseguia? La que es parlés d'en Sabunde i fossin menys els catalans que ignorem el seu nom.

No crec jo que sigui crítica el meu intent, ja que aquesta ignorància que tant ha indignat el senyor Rodon ha estat alligada en una secció de LA PUBLICITAT que està destinada a deixar parlar el gros públic i no a tots aquells senyors que, com en Rodon, tenen ja arrodonits tots els coneixements llurs i tenen ciència per donar i per vendre.

ENCARA LA RAMBLA
Senyor Director:
El senyor J. Renau, en el seu article "Els passos de la Rambla", diu que és de savis mudar de consell. A això jo no tinc res més a dir-hi sinó que estic plenament d'acord amb ell. Només que, al revés d'ell, de partidari que era jo del bulevard, m'he tornat suau entusiasta furibund de la Rambla, de la nostra Rambla, l'única i indivisible.

No acabo d'entendre, amb la ironia que el dit escrit traspassa, si el seu autor porta intencions amagades contràries a la meua passió d'ara, i m'esborrona de pensar que

CRONICA SOCIAL
REUNIO GENERAL DELS CULINERS I CAMBRERS
Les societats Artística Culinària i Nova Aliança, celebraran reunió general extraordinària demà, dijous, a les quatre de la tarda.

EL LECTOR DIU...
Sr. Director:
Qui em dirà si cal escriure Manel o Manuel, Domingo o Domènec, Ciprià o Cebrià?
Joan Puig

ELS PARCS D'ATRACCIONS
Sr. Director:
Podria dir-me algú quin és en francès i en anglès el nom genèric que es dona als parcs d'atraccions equivalents al nostre Turó Park?
M. V.

D'UNA CONFERENCIA A L'ATENEU BARCELONÍ
Sr. Director:
En una conferència recent, el conferenciant es dirigí al poble de Barcelona representat pel senyor Vallabruga. No aquest senyor no representa Barcelona. Ni els seus. Cal, si de cas, que s'obri una subscripció pública on, realment, el poble de Barcelona contribueixi al monument al Quixot.
Jordi Arqué

BO I ESPERANT.
Sr. Director:
Ni al ferrocarril subterrani, ni al de Sarrià, no hi ha per a cada viatger l'oxigen que li pertoca. Cal, però, suportar una part dels viatgeris espesseixint aquella atmosfera de petit cubitge fins a fer-la irrespirable. També al teatre, tot i el rètol Crec, però, que no és el rètol prohibitiu el mitjà més eficaç, sinó la consciència de ciutadà de cadascú. Es aquesta que cal desvetllar.
J. d'Urgell

el senyor alcalde, que tant de cas de co-que-hom'li demana amb bones paraules i intencions, no es determinés a donar "satisfacció" al senyor J. Renau, castigant, així, la ironia que gasta.
No és fàcil, però, puix que l'obra de restauració del monument trobat que semblava la Rambla va fent via que dona goig de veure. Ara que estem posats a demanar, jo, amb molta d'humilitat, demanaria que per tal que a un altre Ajuntament circumstancial no se li anés a ocórrer de variar l'estructura secular de la Rambla, hom fes per manera de fer-la més típica i característica encara. En els segles que vivim, ningú no gosaria a tocar-la si l'aire tradicional que ara té hom augmentava posant-hi llargues fileres de parades de cacahuts i xurros, cirabotes, barraques de llibres, de bunyols i xurros, de joguines, de melons i síndries i altres variats de parades que avui corren soltes per aquests mons de Déu.
Per acabar de consolidar aquest tipisme i per al major goig i felicitat del bon barceloní rutinari i conseqüent, jo posaria hamaques de banda a banda de Rambla a preu módic per fer-hi petar becaines. A més, taparia tots els passos i el problema del trànsit no existiria en tanta de manera, puix que els carruatges anirien a passar pel Besos, o per la carretera de can Tunis.
D'aquesta fàcil la Rambla estaria més animada que mai.
El bon vianant podria davallar per la Rambla amb el cap ben alt, contemplant, amb intima satisfacció, la frondositat i varietat de la boscúria remorosa on pluegien els fardals i respirant a ple pulmó l'aire saturat de tipisme i tradició sagrada que li gonflaria el pit i el transportaria al sentit cel, sense por dels sotrats impertinents que ocasiona el traspassar un pas "mal pas".
Enric Fusalba i Claveria

LA MÚSICA

PALAU
DE LA MÚSICA CATALANA
ORFEO CATALA

Sempre un concert de l'Orfeo Català és una solennitat aquí, i sempre, en ésser anunciada, l'interès del públic s'hi concentra de manera especial. Hom no surt mai decebut d'aquestes audicions, i els que hi assisteixen saben que es poden prometre unes hores de pura fruïció artística. Per això, quan l'Orfeo canta, no es veu un recó buit a la sala, i l'actitud del nombrosíssim i devot auditori, agitat per l'expectació entusiàstica abans de començar el concert, és de recolliment exemplar, tot just vibren les primeres notes. Poques vegades, amb tot, aquest entusiasme s'havia manifestat tan completament com diumenge passat en el concert ofert per la gloriosa institució. Totes les localitats del Palau havien estat despatxades, les entrades s'esgotaren ràpidament i al carrer quedaren centenars de persones que no pogueren entrar. Es comprén que l'aspecte de la sala fos impressionant, i l'ambient propici a la magnífica festa que tingué lloc.

La tarda d'aquest diumenge fou verament gloriosa per a l'Orfeo Català, i seria en veritat difícil, si calgués intentar-ho, fer l'elogi just de la tasca que realitzaren els inigualables cantaires, prodigiosament conduïts per aquest artista únic que és el mestre Millet.

Moltes de les composicions del programa les havien escoltades altres vegades, excel·lentment reeixides, interpretades i executades per l'Orfeo Català de manera absolutament perfecta, i és meravellós com encara les versions de les mateixes pàgines—volem esmentar "La festa", de Noguera; "La mort de l'escola", de Nicolau; el "Sanctus", de la Missa "Papa Marcel", de Palestrina—ens pogueren aparèixer diumenge revestides de nova dignitat; com si les partitures reservessin a la batuta del mestre Millet el rar privilegi de descobrir entre llurs paulades noves belleses i matisos insospitats cada vegada que el fervorós artista les obra davant dels seus cantaires.

La primera part del programa fou dedicada, com altres vegades, a la cançó popular catalana. Entre les composicions cantades figurava en primera audició "A Sant Joan de Pineda", bellament harmonitzada pel mestre Cumellas, amb sobrietat i elegància. Fou molt aplaudida, i el públic, complagut, volgué escoltar-la per segona vegada. "La nostra verema", la vibrant sardana del mestre Morera, clougué brillantment aquesta primera tanda.

Després de l'admirable "Glòria" de la Missa de la Mare de Déu de Nòria, de Mossèn Romeu, que també hagué de repetir-se, fou executat el que encertadament anomena el mestre Millet "Triple montserrat", en l'audició del qual culminava l'interès de la sessió. Amb els temes del superb poema "La mort de l'escola" ha compost el nostre gran artista mestre Antoni Nicolau la "Salve montserratina" i la "Cançó dels escolars", que formen amb aquella partitura cabdal el meravellós triple.

La segona d'aquestes dues noves composicions és un petit joell que els eixerits nois de l'Orfeo Català, acompanyats a l'orgue pel mestre Cumella, ens feren escoltar amb delícia incomparable, i a la "Salve" la considerem tot simplement com una de les obres més importants que s'han escrit a la nostra terra. Dins l'austeritat sublim del més pur estil litúrgic, la inspiració nobilíssima del mestre Nicolau ha trobat un camp prou vast—miracle de veritable inspiració!—per desplegar-se amb majestàt cor-prenedora, i totes les facultats del músic, a l'ensens, s'exerceixen dins aquest marc en el pla més enlairat. Hom no sap què admirar més: si la perfecció de la forma, o el detall d'alguns fragments que els millors polifonistes no haurien superat, o la fidelíssima interpretació musical del text, que porta algun moment les veus a l'expressió més punyent, tremolosa d'emoió.

Aquesta composició, plena de delicats contrastes, és d'execució ben compromesa. No caldrà dir que el mestre Millet i els admirables orfonistes l'interpretaren esplendàment i amb l'amor que mereix. Pensem que l'Orfeo Català farà bé de repetir-la sovint en els seus concerts i de reservar-li d'ara endavant un dels primers llocs en el seu repertori.

A la darrera part del concert hi hagué també dues notes de novetat: les primeres audicions de "Cançó de la Mare", de Renzo Moscardini, i "Baratan" (cançó popular toscana), de Vittorio Rieti, compositors italians tots dos. Dues obres certament in-

teressants i escrites amb una traça que diu prou que no són desconeguts d'aquests compositors els estils dels vells madrigalístes, una de les més generoses fonts on pot reposar-se el músic del dia. Esperem es-collir altres vegades aquestes obres, que foren rebudes amb francs aplaudiments.

Amb el grandios "Sanctus", de la Missa palestriniana, que obtingué, ja ho hem dit, una interpretació emocionant, acabà tan memorable sessió, durant la qual foren retudes a la nostra gloriosa entitat coral interminables ovacions i mostres de la més alta admiració.

X.

REVISTA MUSICAL CATALANA

El número d'aquesta important publicació corresponent al mes de maig, és dedicat al pelegrinatge de l'Orfeo Català a Roma, i conté el següent sumari:

"El sentit del romiatge de l'Orfeo Català a Roma", Lluís Millet.—"Pelegrinatge de l'Orfeo Català a Roma. Diari de l'excursió", J. S.—"Judicis crítiques de la premsa romana.—Subscripció per subvenir a les despeses del pelegrinatge de l'Orfeo Català a Roma. Llista de senyors subscriptors".

FESTA DE LA MÚSICA A MALLORCA

La necessitat de reintegrar a la vida general de l'Art la cançó del poble, música que ja ens agombola en el bressol i la conveniència de restaurar l'Art religiós, amb la qual música preguem a Déu, ha estimulat en l'Orfeo Mallorquí el desig de procurar el desplegament vigorós i característic de la música a la nostra terra; i per això ha organitzat la Primera Festa de la Música a Mallorca, en l'acte solemne de la qual es repartiran els premis als qui n'hagin estat mereixedors en el Concurs que precedirà l'esmentada Festa.

Amb tal objecte, l'Orfeo Mallorquí convoca aquest Concurs, que es regirà pel següent

CARTELL

I. Premi de 500 pessetes, donat per l'Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat, que s'adjudicarà a la millor i més important composició per a cor mixt, de motius mallorquins. Lletxa a lliure elecció mentre sia mallorquina.

II. Premi de 300 pessetes, donat per l'Excm. Diputació de Balears, que s'adjudicarà a la millor composició per a cor mixt, inspirada en lletra mallorquina.

III. Premi de 500 pessetes donat per l'Ilm. i Rdm. Dr. Gabriel Llompart, bisbe de Mallorca, a la millor i més inspirada Missa de Glòria per a cor a veus d'home o mixtes, anant alerta en aquest cas darrer que la tessitura de les veus blanques estigui ben acomodada a la veu dels nins.

La composició es farà amb acompanyament d'orgue i haurà de reunir les condicions assenyalades pel Sant Pare Pius X en la seva Instrucció "Motu-Proprio".

IV. Premi de 200 pessetes donat pels M. I. senyors Prefecte de Sagrada Litúrgia i Prefecte de Música religiosa, doctors Joan Quetglas i Francesc Esteve, canonges de la nostra Seu, a la millor composició religiosa en forma d'Himne, Cant religiós o Motet, per a cor a veus d'home o cor mixt, tenint esment, en l'últim cas, la tessitura dels nins per a les veus blanques. Lletxa lliure elecció. Aquesta composició serà amb acompanyament d'orgue o harmònim, i, com la del Tema anterior, haurà de reunir les condicions assenyalades en la Instrucció "Motu-Proprio" del S. Pare Pius X.

V. Premi de 250 pessetes, donat per la Societat "Foment del Turisme" a la més important col·lecció de cançons populars de Mallorca. Aquestes cançons es compondran de poesia i tonada i han d'ésser inèdites o variants de les ja publicades.

VI. Premi de 250 pessetes, donat per l'Associació per la Cultura de Mallorca al millor estudi sobre la música popular mallorquina.

VIII.—Premi de 150 pessetes, donat per la Societat Arqueològica Luliana a la millor i més important col·lecció d'obres corals d'autor o autors mallorquins o residents a Mallorca fins al segle XVIII, transcrits en notació moderna i acompanyades de qualque nota biogràfica. S'indicarà el lloc on es troben els originals manuscrits o impresos.

IX. Premi de 150 pessetes, donat pel mestre compositor Miquel Binimelis, soci protector de l'Orfeo Mallorquí, a la més important col·lecció de ballets populars de Mallorca, essent preferida aquella col·lecció de ballets que, junt amb les tonades, dugui la descripció detallada del ball. Cal indicar el lloc on s'executen o executaven els esmentats ballets i tots els detalls que respecte dels mateixos puguin obtenir-se, com també acompanyar fotografies o dibuixos dels vestits i accessoris.

X. Premi de 150 pessetes, donat pel senyor Ferran Alzamora, soci protector de l'Orfeo Mallorquí, a la millor col·lecció de cançons, amb acompanyament de piano, per a ús de les escoles. L'estil d'aquests cançons ha d'ésser simple i de caient popular de Mallorca, i la tessitura ha de

correspondre a l'extensió de les veus de nins no educades musicalment. Dina la nostra literatura es troben poemes que escauen molt bé a la intenció d'aquest Tema.

XI. Premi de 150 pessetes, donat pel senyor Domènec Torrents, soci protector de l'Orfeo Mallorquí, a la millor i més important col·lecció de cançons i jocs d'infants dels quals s'estiluen a Mallorca.

XII. Premi de 300 pessetes, donat per l'Orfeo Mallorquí a les tres cançons populars mallorquines més ben harmonitzades per a cor mixt. En cas que siguin premiades composicions de diferents autors, es repartirà el premi.

Les composicions seran rigorosament inèdites i enviades a l'Orfeo Mallorquí: carrer del Socors, 62, a nom d'Antoni Quintana, i cada una durà un lema.

El termini d'admissió de treballs serà per tot el 31 de desembre d'enguany, aniversari de la Conquesta de Mallorca pel Rei En Jaume. Els del Tema III podran lliurar-se fins al 25 de gener de l'any vinent, festa de la Conversió del Mestre Ramon Llull.

En publicar-se el Veredict del Jurat, per tal de conèixer els autors premiats, es prega que siguin enviats alguns compassos de la composició premiada, acompanyats del nom i residència del guanyador del premi.

La Primera Festa de la Música a Mallorca se celebrarà, mitjançant Déu, al mes de maig de l'any vinent i la data es fixarà oportunament. En aquesta festa es proclamaran els noms dels autors premiats, es lliuraran els premis i l'Orfeo Mallorquí executarà les composicions que hauran obtingut els dos primers premis i un fragment de la Missa premiada. La molta extensió o dificultat d'alguna d'aquestes tres composicions podrà fer que no sigui executada, atès el poc temps de que es disposarà per a l'estudi.

L'autor que resulti guanyador del premi corresponent al Tema I elegirà Reina de la Festa, la qual des del seu setial d'honor farà lliurament dels altres premis als respectius guanyadors.

Si no s'adjudicà el premi al primer tema elegirà Reina l'autor que obtingui el premi immediat que s'adjudiqui.

L'Orfeo Mallorquí tindrà dret a executar sempre que vulgui les composicions premiades, i aquest dret li serà reservat amb exclusivitat durant un any a comptar des de la data de la Festa.

Les obres no premiades es tornaran als respectius autors durant el tres mesos següents a la celebració de la Primera Festa de la Música a Mallorca, mitjançant la presentació del lema i els sis primers compassos. Les que no siguin retirades durant el termini esmentat, l'Orfeo Mallorquí es desentén de guardar-les.

El Jurat es compondrà dels següents mestres: Lluís Millet, Miquel Capllonch, J. Lamote de Grignon, Sebastià Ramis (director de l'Orfeo) i Eugeni Aguiló.

Ciutat de Mallorca, 15 d'octubre de 1925.
Antoni Quintana, president de l'Orfeo Mallorquí; Baltasar Forteza Valleriola, vice-president de l'Orfeo Mallorquí i secretari del Concurs.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS

PETRITZOL, 5
EXPOSICIO GENERAL
D'ART LITURGIC
Fins l'11 actual.

GALERIES LAYETANES

M. OLIVER.
M. PIGEM.
Fins al 18 actual.

ESTUDI ARENYES

CORTS CATALANES, 670
MARTÍ GARCES
Fins al 15 actual.

LA PINACOTECA

CORTS CATALANES, 644
D. FERNANDEZ ADEBA.
Fins l'11 actual.

GALERIES DALMAU

PASSEIG DE GRACIA, 62
J. DUNYACH.
J. JURYER.
Fins l'11 actual.

GALERIES MALMEDÉ

PASSEIG DE GRACIA, 68
A. HABERKORN.
Fins al 15 actual.

EL CAMARIN

CORRIBIA, 7
DURAN CAMPS.
Fins al 30 actual.

GALERIES ARTS

QUELUS.
SALMERON, 6
Fins l'11 actual.

NEUROKARDIN

Meravellos en els casos d'Altonia del tub digestiu. en els casos de Cistitis, de Nefritis i ronyó esclororós, no té rival. El malalt experimenta de seguida una sensació d'aufòria o benestar, augmentant poderosament el seu salut. Venda: Centres d'Espeífics. Demaneu opuscles. Agents generals per a Espanya: R. Masó i Cia. — Barcelona.

LA MORT D'EN GARRETA

Na Isabel Pagés, vídua de Garreta, família del glorios músic, i els seus íntims i bons companys Marull, Vinyes, J. Maria Vilà i Enric Bosch i Viola, per mitjà de nostre corresponent a Sant Feliu de Guíxols, encarreguen que regrem des de LA PUBLICITAT els telegrames, lletres i mostres de condol que s'han rebut i que continuen arribant de tot Catalunya, amb motiu del traspàs del que fou tan il·lustre compositor com exemplaríssim ciutadà.

A continuació donem la nota de les entitats i particulars que trameten llur condol, el nombre i qualitat dels quals palesa com ha estat veritablement sentida la mort de l'insigne compositor a totes les contrades catalanes.

Del Sindicat Musical de Catalunya: dels Sardanistes Andreuencs; de Tauler, de Figueres; de Joan Miquel, de Palafrugell; del Foment de la Sardana de Girona; de Martí Montaner, de Barcelona; de Rahola, de Girona; del Reial Cercle Artístic, de Barcelona; de l'Associació de Música de Palafrugell; de Parcerissa, de Barcelona; del Foment de la Sardana, de Sabadell; de l'Orquestra Simfònica de Barcelona; de Juneda, de Madrid; de Conxa Topete, de Barcelona; de V. Mallol, d'Olot; de Dini, de Barcelona; de l'Orquestra Unió Filharmònica, de Barcelona; de la Còpia La Principal del Bages, de Manresa; de Joaquim Tibau, de Tortosa; de l'Associació de Música, de Sabadell; de Sallosa, de Barcelona; de Carles, de Barcelona; de Claudina, de Barcelona; de Francisca Costa, de Barcelona; de Josep Batet, de Barcelona; del doctor Sánchez, de Barcelona; de Manuel Nadal, de Barcelona; de Calvet, de Barcelona; de Pere Gabarró, de Barcelona; de Pascual, d'Olot; de l'Associació de Música, de Girona; de Salvador Vidal, de Barcelona; de l'Ateneu Empordanès, de Barcelona; de Raurich, de Barcelona; de l'Associació de Música, de Figueres; del Foment de la Sardana, de Barcelona; de Trabal, de Sabadell; de Dalmau, de Girona; de l'Escola Coral, de Terrassa; de l'Associació de Música de Camer, de Barcelona; de N'Eduard Toldrà, de Barcelona; de Clausells, de Barcelona; de l'Associació de Música de Palafrugell; de Parcerissa, de Sabadell; de l'Asso-

ciació de Música, de Sabadell, president Grau.

De l'Acadèmia Calasància, de Barcelona; de N'Enric Nogué, de Barcelona; de Lluís i Salvador Torres i Josep Calzada, d'Arbúcies; de Vallmitjana, Casas i Corominas, de Barcelona; del Foment de la Sardana, d'Igualada; de Baltasar Pagés, de Barcelona; de la Joventut Sardanista Pep Ventura, de Barcelona; de l'Ateneu Lleidatà; de la Còpia Els Montgrins, de Torroella de Montgrí; de l'Associació Intima Filharmònica, de Barcelona; de l'Agrupació Sardanista de Barcelona; de Lamote de Grignon, en nom de la Banda Municipal de Barcelona; de l'Associació de la Música, de Barcelona; de LA PUBLICITAT; de Llongueras, de Barcelona; de l'Orfeo Català, de Barcelona; de N'Albert Martí, de Barcelona; de Garganta, de Barcelona; de Josep Serra, de Barcelona; de Canibó, de Barcelona; de Joan Massià, de Barcelona; de l'Orfeo Barcelonès; de la Joventut Republicana, de Lleida; de Vidal, de París; de les Associacions Concerts de Reus; del Sextet Granados, de Barcelona; del Foment de la Sardana, de Granollers; del Foment de la Sardana, de Sans; de "El Pla de Bages", de Manresa; de la Comissió pro monument Pep Ventura i Aplac de la Sardana, de Barcelona; de Jacint Rovira, de Barcelona; de l'Origo Gracienc, de Barcelona; de Miquel Roger i Crosa; de Bonaventura Maria Pla; del senyor Antoni Solé, director del F. C. d'Onda, a Castelló de la Plana; de la senyora Aurèlia Sançristol de Solé; del pianista Blai Net; de Josep Maria Mascort, de Torroella de Montgrí; d'Amadeu Vives, de Madrid; del Foment de la Sardana del Patronat de Cornellà de Llobregat; de l'Orfeo de Sabadell; de la Còpia La Principal del Vallès.

DE L'AJUNTAMENT

L'escultura i l'agricultura

Havem rebut, amb prec de publicarla, la carta oberta següent:

"Al Molt Il·lre. Sr. Don Francesc de P. Nebot.

Permeteu que un humilíssim orientador de les plantacions de "coles i zanahorias" s'atreveixi a dirigir-se a vos, àrbitre absolut de l'art ciutadà—molt més àrbitre i molt més absolut que aquells altres a qui va-

reu acusar d'exercir l'hegemonia de l'embelliment de Barcelona—i respondre públicament al que públicament us heu dignat contestar a la protesta que l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre va aixecar a la digna autoritat municipal.

Abans que tot, us haig de descobrir que el primer soci de l'Institut que instà a la Presidència perquè prengrés un acord de la Junta en ple sobre el desgraciat aïr que ens ocupa fou un bon company vostre de Consistori, qui no considerà, com vos, fer política l'exterioritzar un estat de la seva consciència. A vos, geni indiscutible en l'art de fer plaques i jardins, mai se us haurà ocorregut, com en el solt ofici d'ahir deien, consultar a l'Institut el projecte d'una obra pública d'art... Mai he pogut jo assegurar tal cosa. El que la Junta digué en el seu escrit, i jo repetixo, fou que un individu que es nomenà encarregat de les obres d'escultura de la Plaça de Catalunya es persona al nostre estatge social i en nom vostre ens demanà les dades que en el nostre escrit iem constar. Amb desautorització aquell individu n'hi havia prou, distingit amic senyor Nebot, sense necessitat de macular els elegants pècs de la vostra túnica de Petroni en el fang dels camps de "coles i zanahorias" dins el qual, en un moment d'ofuscació plebeia, heu llançat un desmentit.

Per què, amic senyor Nebot, us revoltou irat contra els vostres antics companys i no esteneu la vostra injustificada indignació contra les altres centes de societats que, com vosaltres, han exterioritzat el seu disgust?... En altres ocasions, quan encara no havieu arribat a les olímpiques regions on avui regneu, heu donat proves que l'Institut de Sant Isidre s'ocupà d'altres treballs ultra el cultiu de les verdures—element nutritiu essencial a la vida dels pobres pagesos i dels més inspirats artistes—contribuint amb el vostre talent a la il·lustració de la Ponència de la Secció d'Agricultura de l'Exposició de Barcelona que presentà l'Institut a l'Ajuntament.

Política! Política! Es un comodi molt posat en moda en els temps presents. No, senyor Nebot, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre no ha iet ni farà mai, mentre jo en sigui president, política de partit, però ni vos ni ningú podrà arrabassar-li el dret i el deure d'intervenir en totes aquelles qüestions que cregui que afecten l'ordre moral de Barcelona. No en mancava d'altra!

I així com ha estat i estarà sempre al costat de les autoritats per ajudar-les modestament al sosteniment de l'ordre, protestarà, amb tanta energia com respecte, sempre que s'intenti, de bona fe si es vol, atemptar a la consciència ciutadana.

Les escultures de la Plaça de Catalunya les hem considerades perilloses i immorals; és això motiu suicient perquè ens tracteu despectivament i repudieu la nostra companyia? Allà vos amb la vostra consciència, que jo resto amb la meua molt tranquil·la. Més m'estimo la companyia dels qui amb nosaltres han protestat que la dels comptats que us aplaudeixen.

Per acabar, amic senyor Nebot, jo, com a catòlic, no voldria sobre meu el pes de la responsabilitat de totes les preocupacions, passions i grolleries que han fermentat, al voi del moment, aquestes pocs dies que públicament l'heu exhibit.

Perdoneu, altra volta, eminent arquitecte de Barcelona, que és de les seves "coles i zanahorias" s'hagi atrevit a aixecar-se fins a vos el vostre amic i ex-company

El Baró d'Esponella"

Obres urgents

Les brigades que renoven l'empedrat del carrer de Mallorca, treballaren tot el matí de diumenge.

També treballaren el del diumenge anterior.

CRONICA DE CULTURA

CONFERENCIA

L'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrà sessió científica avui, dimecres, a les deu de la vetlla, en la qual el doctor R. Carrasco Formiguera farà una comunicació sobre "Paper del greix en el règim dels diabètics".

LLIÇÓ DE LITERATURA ITALIANA

Heus aquí el tema de la lliçó de literatura italiana que el professor Ettore De Zuani donarà demà, dijous, de dos quarts de vuit, a dos quarts de nou del vespre, al gran saló de la Casa dels Italians (Passatge Mendez Vigo, 8): "Lectura Danteica—Purgatorio". Hi haurà projeccions.

Podran assistir-hi els socis de la "Dante Alighieri".

¿Quants cupons
de periòdic entrenen en 9'470 quilògrams de paper?

Com més exacta sigui la vostra resposta a aquesta pregunta, més us atansareu al bitllet de mil pessetes que regalem en el nostre concurs

Tinguen en compte que no tots els cupons són iguals: els de "La Vanguardia" i "Día Gráfico" són més grossos que els de "El Diluvio", i els de "La Publicitat" i "La Veu" també són més grossos

Si teniu en compte totes aquestes circumstàncies, el vostre vot s'hi pot acostar bon xic. Malgrat d'això, pot també diferir moltíssim. Hi haurà no ho dubteu, unes diferències enormes entre tots els concursants

Però en allò que tots vosaltres haureu coincidit és en l'excel·lència qualitat del Nelia familiar, en l'admirable suavitat de paladar de la nostra xocolata i en el seu delicat aroma. En això no hi haurà disparitat de criteris, perquè és una xocolata estupenda

Envoltori color taronja viu, amb cintes blaves; a totes les bones tendes al preu invers semblant de vuitanta cèntims tauleta

NELIA, S. A. - Layetana, 13 - BARCELONA

EL GOVERN CIVIL DE PRIMO DE RIVERA

LA PURÍSSIMA, A PART LA PERTORBACIÓ ATMOSFÈRICA, HA TRANSCORREGUT AMB TRANQUIL·LITAT, I EL CAP DEL GOVERN HO APROFITAT PER A FER-SE UN BUST I UN RETRAT

EL SENYOR AUNOS AFEGERA LES CONSIDERACIONS I RAONS PERTINENTS A LA DECLARACIÓ DEL GOVERN, PER CONVENCER ELS ELEMENTS DE CERTA CLASSE SOCIAL, QUE LA POLÍTICA DEL MINISTERI ES PROPICIA A LA SEVA CAUSA

NO PASSA RES...

A la Presidència no han facilitat aquesta tarda cap informació a la premsa, perquè el president del Consell no n'ha tramessa cap.

EN PRIMO DE RIVERA ES FA FER UN RETRAT

Part del matí l'ha passat Primo de Rivera posant per a l'escultor Benlliure i el pintor López Mezquita, que li fan un bust i un retrat.

NOTÍCIES METEOROLÒGIQUES: PER ESPANYA PAS-SA UNA PERTORBACIÓ ATMOSFÈRICA

Durant les darreres vint-i-quatre hores l'amenaça de pluja es convertí en realitat i es propagada des de Portugal a les nostres comarques de Lleuant. Per tot Espanya plou abundantment i els vents buien fluïdos i de direcció variable. La temperatura màxima d'ahir fou de 18 graus a Pontevedra i Oviedo, i la mínima d'ahir ha estat de 2 graus a Terol. A Madrid, la màxima d'ahir fou de 8,4, i la mínima d'ahir ha estat de 4,6.

Temps probable per a demà: Cantàbria, Galícia, Catalunya i Lleuant, temps de pluges. Centre d'Espanya, temps insegur, boires. Andalusia, vents de l'Oest i aigües.

Servei especial per a l'Àfrica: A les 20 hores del dia 7: Temps d'aiguats al Marroc.

A les 10 hores del dia 8: Està passant per Espanya una pertorbació atmosfèrica que pot produir al Marroc vents de l'Oest i xafecs. Marjada.

ELS QUE VOLEN SEMBRAR EL DESCONTENT CONTRA EL GOVERN

Madrid, 8. — Ha arribat al Govern la impressió que alguns, no ben avinguts amb les normes actuals de govern, pretenen sembrar el descontent entre els elements de certa classe social, fent-los creure que l'actual situació política és poc propícia a la seva causa.

Per aclarir aquest extrem, la delegació ministerial passa a estudi el ministeri del Treball, a fi que aquest li afegeixi les consideracions raons pertinents.

"LA NACIÓ" ELOGIA LA CENSURA I PRECONIJA UN CANVI DE COSTUMS

Madrid, 8. — Dissertant sobre la premsa censurada, diu "La Nació": "Diversos periòdics, en jutjar l'esdeveniment polític d'aquests dies, aventuren la intenció que la censura desbarbà l'exposició de llurs juts. No la corregut així al qui sap acomodar l'exposició de llur criteri, per contrari que sigui a l'esperit de la modificació, a normes serenes i raonables.

Això demostra una vegada més que el criteri de la censura és més ampli que el que se suposa, i que s'ha limitat a intervenir en els casos assenyats que es relacionen amb l'actuació de l'exercici, prestigi de l'autoritat i matèries que puguin afectar el crèdit públic.

De la resta, amb llegir els periòdics que discuteixen els propòsits del govern, els seus plans de reforma i fins la seva significació, és fàcil donar-se compte que els disturbis que a la censura s'atribueixen són més aviat ficticis que reals.

El mateix diari, en el seu editorial, afirma que s'imposa un canvi de costums, per tal que sigui possible la intensificació del treball.

"No circumscriu—diu—el nostre albagat, naturalment, al que s'acostuma a anomenar la classe treballadora; ens referim a totes les classes socials.

Tots els individus que realitzen una funció activa i productora, encaminada al bé públic, des del rendista en prestatgeries operacions bursàtils fins al treballador que col·loca maons, de l'escritor que porta llur pensament a les pàgines dels diaris fins al funcionari públic que despacha expedients.

La reforma del sistema actual quant a jornada, hores de menjar i de descans, no s'assembla a les de cap país treballador, progressiu i fort, és indispensable per tal d'arribar a la intensificació del treball preconitzada pel president del Consell.

LA PRESIDÈNCIA DEL SUPREM DE GUERRA ESTÀ VACANT

Madrid, 8. — Avui ha complert l'edat reglamentària per passar a la reserva el president del Suprem de Guerra, general Orozco.

Es creu que el substituirà en el càrrec el general Ruzi de Condamina.

ROIG I BERGADA ES PARTIDARI DE L'EQUILIBRI ENTRE LA LLIBERTAT I L'AUTORITAT

Madrid, 8. — "La Libertat" publica un article de Roig i Bergada sobre "La llibertat i l'autoritat", en el qual sosté que cal no rompre l'equilibri entre aquests dos importants factors del benestar dels pobles.

En els grans països d'Europa i d'Àfrica no s'observen la més lleu fallida

da les prerrogatives de la llibertat. Precisament per aquest motiu, l'ordre social en aquests països es manté en un just equilibri, car mentre el principi d'autoritat exerceix llur missió reguladora, continua imperant la llibertat amb ple vigor.

Les fortes concentracions d'autoritat en mans d'homes o d'institucions, amb les obligades suspensions totals o parcials de les llibertats ciutadanes, són les grans incubadores del poder personal que és la més perillosa de les deformacions que pot sofrir el govern d'un país.

L'ordre social és el resultat de l'actuació conjunta de la llibertat i de l'autoritat. Si per qualsevol motiu manca aquest equilibri, l'ordre social deixa d'existir immediatament.

La llibertat, sense l'autoritat, és l'anarquia. L'autoritat, sense la llibertat, és el despotisme.

ACLARINT UN DECRET SOBRE AMNISTIA

Madrid, 8. — Una real ordre diu: "A fi d'evitar la situació anòmala dels individus acollits a la llei d'amnistia de 8 de maig de 1918 o al decret d'indult de 12 d'abril de 1924, als quals no se'ls pot comunicar la concessió d'aquest benefici, es resol que en els casos d'aplicació d'amnistia o indult als presons, se'ls hauran de notificar les providències per conducte de l'autoritat local del poble de llur residència o del consolat si estessin a l'estranger.

Cas de no poder-se complir aquest precepte per ignorar-se la residència de l'interessat, s'inscrirà en el Butlletí de la província la concessió de l'indult o amnistia, comptant-se el termini de presentació a complir llurs deures militars a partir de la notificació de la concessió o de la publicació en el Butlletí.

Els individus que es trobin pendents de notificació o que haguessin deixat transcorrer el termini previst per les disposicions aplicables al cas, tornaran a la situació de presons si en el termini de tres mesos no es presenten a la Caixa de Minyons corresponent.

LES FACULTATS I ATRIBUCIONS DELS AJUNTAMENTS

"La Gaceta" d'ahir publica una Real ordre que diu: El Rei ha tingut a bé disposar que per a tots els efectes legals s'ha d'entendre que les atribucions i facultats en matèria de la seva competència dels Ajuntaments constituïts actualment, són les mateixes pròpies i peculiars que les corresponents de la corporació municipal formada per regidors designats en propietat, caràcter que indiscutiblement tenen tots els actuals Ajuntaments, sense cap limitació, malgrat no hagin estat elegits d'acord amb les prescripcions del vigent estatut municipal per no haver verificat eleccions.

ALGUNES JUNTES DE CLASIFICACIÓ NO ENTENEN PROU BE EL REGLAMENT DE RECLUTAMENT

Disposa "La Gaceta" que, amb l'objecte d'evitar l'errònia interpretació que algunes Juntes de Classificació han donat als preceptes de l'article 318 del vigent reglament de Reclutament, s'entendrà que la facultat que l'esmentat article i el 186 de la Llei de 1912 atorguen a les Juntes consulars de Reclutament per concedir prorroques de dos mesos compregut tots els individus, encara que hagin estat allistats en Municipis de la Monarquia residents a la respectiva demarcació consular, en l'atenció a que aquelles atribucions estan exclusivament reservades a les Juntes consulars, ja que els consulsats que no haguessin estat habilitats per a aquestes operacions hauran de procedir en la forma previnguda en el paràgraf segon de l'article tercer de la Llei de l'esmentat Reglament.

LA CREUADA CONTRA EL CRANC

Madrid, 8. — A la Casa del Poble, i sobre el tema "Campanya i profilaxi contra el cranc", el degà de la Facultat de Medicina, doctor Recasens, ha donat una conferència.

Fou una veritable lliçó sobre els caràcters i l'evolució de la terrible malaltia; tota la conferència fou desmuntada en un llenguatge clar i senzill, lluny de cap mena d'expressió científica, per tal que la dissertació fos compresa en tots els seus aspectes adhoc pels profans.

En Recasens, després de fer una exposició dels estralls que aquest mal ocasiona, n'ha assenyalat llurs manifestacions primàries i les finals, aquestes últimes horribles pels grans dolors que pateix el pacient, i les primeres sense dolor de cap mena, gairebé desapercibides.

El conferenciant ha dit que el cranc es cura, però per aconseguir-ho cal recórrer de seguida a la ciència per tal que el metge pugui diagnosticar el seguit i perquè pugui tractar el malalt en el primer període.

Ha advocat per una intensa obra so-

cial del Poder públic i de les classes adinerades en el sentit d'impulsar la campanya de profilaxi i augmentar el nombre de sanatoris dotats de tots els avenços.

La interessantíssima conferència d'En Recasens ha estat escoltada amb molta atenció per la nombrosa concurrència que hi ha anat, i en acabar ha estat fortament aplaudit.

ES DEMANA QUE EL CADAVER D'ECHEGARAY SIGUI TRASLLADAT AL PANTÓ D'HOMES ILLUSTRES

Madrid, 8. — El regidor senyor Santías ha presentat una proposició a l'Ajuntament, demanant que sigui traslladat al Pantó d'Homes Il·lustres el cadàver d'En Josep Echeagaray.

VIATGE D'ESTUDIS ANTITUBERCULOSOS

Madrid, 8. — El Patronat de la Lluita Anti-tuberculosa ha designat el metge i publicista senyor Josep Alvarez Sierra perquè es traslladi a l'estranger amb l'objecte d'estudiar l'organització actual de la lluita anti-tuberculosa a França, Suïssa i Bèlgica.

A més a més porta la missió científica d'estudiar els resultats i orientacions de la vacuna Calmette.

EL CONVENI QUE ES PROPOSA ALS CREDITORS DE LA UNIO MINERA

Bilbao, 8. — Ha estat conegut pel jutge senyor Navarro, qui entén en la causa per la suspensió de pagaments del Crèdit de la Unió Minera el conveni que el Consell Judicial proposa als creditors.

El dit conveni consta d'alguns apartats, el primer dels quals es refereix al pagament als creditors per raó de dipòsit de títols.

Aquests creditors percebran llurs crèdits en igual nombre de títols de la mateixa classe en què constituïen el dipòsit al Crèdit de la Unió Minera, a mesura que els dits títols vagin entrant a la Caixa de l'Establiment.

EL CONFLICTE PERMANENT A L'EMPRESA DE LA DURO FELGUERA

Oviedo, 8. — S'han declarat en vaga els obrers metal·lúrgics de la Duro Felguera, per negar-se l'empresa a pagar l'import dels jornals extraordinaris.

Sembla que després d'una reunió celebrada entre representants dels obrers i dels patrons s'ha acordat que els obrers entrin al treball de nou; mentre una Comissió designada al tal efecte tractarà de cercar una solució al conflicte.

LA IMATGE NI ERA TAN VELLA NI VAL TANT COM ES CREIA

Els perits designats pel jutjat perquè examinessin la famosa imatge robada a Lugo i portada per a la seva venda a Madrid han donat avui el seu dictamen, segons el qual es tracta d'una imatge del segle XV i no del segle VI, com s'havia dit, i d'un valor aproximat de tres mil pessetes, que bé podrien ésser cinc-centes menys.

Cau, doncs, per la seva base la suposició que es feu sobre la venda de la imatge robada en 35.000 pessetes.

UN PONT A TORELLÓ

"La Gaceta" publica un Decret autoritzant a N'Edmond Bedis per construir un pont sobre el riu Ter, al terme municipal de Torelló i Masies de Sant Hipòlit de Voltregà, perquè posi en comunicació la fàbrica de Conanglet, de la qual és arrendatari, amb el marge esquerre del dit riu i amb el poble de Torelló.

DELEGAT GOVERNATIU QUE CESSA

Ferrol, 8. — Ha cessat en el càrrec de delegat governatiu el capità d'artilleria Antoni Pita Iglesias.

El vapor "Santiago López", que des d'Avilés anava a Barcelona carregat de carbó, ha hagut de reutilitzar-se en aquest port degut al temporal. Aci continua.

Ha quedat acordat que siguin jutjats en Consell de guerra els paisans Manuel Riveiro, Ernest González, Remigi Gristelles, Clet González, Alexandre Alvarez, Francisco Causa, Luis Piñero i Josep Rodeiro, als quals s'acusa d'uns robatoris ocorreguts en el vapor "Antonio Ferrer".

L'ESTUDIANT DE SALAMANCA

Salamanca, 8. — La majoria dels estudiants de les diverses facultats, igual que els altres anys, ahir ja no entraren a classe per tal d'avançar les vacances de Nadal.

El claustre de catedràtics ha acordat que el que no entrà a classe, si és alumne oficial, podrà la matrícula.

Els estudiants han decidit tornar a les aules.

La campanya del Marroc

Melilla, 8. — Al sector d'Aixdir l'enemic ha fet alguns disparos de canó des de llarga distància. Els projectils caigueren prop del campament de Cala del Quemado.

Sembla que els dits disparos foren fets per un canó emplaçat a llarga distància. Les nostres bateries funcionaren immediatament, i aconseguiren apagar el foc de l'enemic.

UN COMBOI DISPERSAT

Tetuan, 8. — Quan intentaven passar el riu Martín, alguns soldats del regiment expedicionari de la Reina, per un qual que està tancat durant l'hivern, fou arrossegat per la violència del corrent el soldat Manuel Giménez Ruiz, i foren inútils els esforços realitzats pels seus companys per tal de salvar-lo.

El cadàver del dissortat soldat ha pogut ésser recollit.

A Ben Carrie els soldats que guarnixen els blocs de números 1 i 2 s'oprengrueren un rifeny que intentava burlar la vigilància.

El dit rifeny fou capturat i lliurat a l'Oficina d'Intervenció militar.

Durant la nit l'enemic intentà passar un comboi prop de Regaia, en direcció a la zona internacional, però fou dispersat pel tir de les nostres forces.

En practicar-se després una desco-

berta, fou trobat un rifeny que estava ferit en una cuixa.

TEMPORAL A TETUAN

Tetuan, 8. — Sobtadament ha canviat el temps i ha plogut molt i ha baixat el termòmetre.

La marejada de Lleuant a les costes del sector d'Aixdir és molt forta i per aquesta causa s'han suspès les operacions d'embarcament del personal i mercaderies dels Regulars de Ceuta que han de rellevar la mateixa força de Tetuan.

Aquest matí ha millorat el temps un xic, i és probable que aquesta nit puguin embarcar les dites forces.

UN CREUER FRANCES ENTRA AMB AVARIES A VIGO

Vigo, 8. — A causa d'una avaria soferta a la màquina ha ancorat en aquest port el creuer francès "Bellairis", el qual, procedent de Rochefort, es dirigia a la costa Nord del Marroc, on va a prestar servei de vigilància.

Demà, reparada que tingui l'avaría, continuarà el seu viatge vers la costa nord de l'Àfrica.

Desplaça 1.500 tones i porta 150 homes de tripulació.

A L'U. R. S. S.

Extensió dels drets electorals

Moscou, 8. — El Comitè Central Executiu Panrus ha publicat una nova instrucció referent a les eleccions als Soviets municipals i rurals, segons la qual el nombre de persones que gaudixen del dret d'elecció augmenta considerablement. El dret electoral i el d'elecció és concedit als pagessos que s'ocupen personalment dels treballs agrícoles o amb l'ajut d'obres assalariats, als petits propietaris, etc. El dret d'elecció és concedit també a persones que abans de la revolució vivien de llurs rendes i no treballaven, o que tenien beneficis en qualitat de servidors d'un culte religiós (clergues), i que actualment viuen de llur propi treball.

S'estenen també els drets electorals als membres de les famílies privades del dret d'elecció en virtut de la Constitució, si aquests membres són independents des del punt de vista material. També es concedeix el dret de vot als servidors de cultes religiosos de les diverses confessions i sectes, si són gerents d'una església o dels béns de l'Església en virtut d'un contracte, o membres d'una junta parroquial, directores de cor, organistes i sagristans, etc. Els subdiàques, xantres i altres membres auxiliars del culte gaudiran també dels drets electorals, si llurs funcions no són l'ingrés principal de llur fortuna.

En canvi, continuen privats dels drets electorals els antics agents de la policia tsarista, els membres de l'antiga família imperial, etc.—Tass.

EL DESBORDAMENT DEL LLAC SCUTARI

Tirana, 8. — El desbordament del llac Scutari ha provocat una veritable catàstrofe.

Tot el territori comprès entre Scutari i Tirana ha quedat inundat. Les comunicacions han quedat interrompudes.

El parlament albanès ha votat urgentment un crèdit per socórrer els sinistrats; seguidament ha aixecat la sessió en senyal de dol.—Radio.

UN VIATGE "SOTA" L'ORIENT-EXPRES

Belgrad, 8. — Un ex-oficial de l'exèrcit de Wrangel intentà fer el viatge París-Constantinoble penjat entre les rodes del Simplon-Express, però fou descobert mig mort de fam i de fred a l'estació de Smolenska Palanka, a 30 quilòmetres de Belgrad, quan ja portava 54 hores de viatge en aquesta perillosa posició. Ha declarat que el seu propòsit no era altre sinó arribar a Constantinoble, on trobaria la seva família que li facilitarien mitjans per tornar a Rússia.—Havas.

Els drusos ataquen Damasc i els francesos bombardegen un barri

En els successos del dia 5 hi hagueren 150 morts: Jardins bombardejats Barricades als carrers: Consell de Ministres a l'Eiisi Es declara que la situació ha millorat

Nova York, 8. — Els corresponents dels periòdics nord-americans a Damasc comuniquen que França rebutja els oferiments de pau fets pels rebels drusos, els quals han anunciat un pròxim atac contra la ciutat de Damasc.

S'han congregat a l'entorn de la ciutat nombrosos escamots de rebels. A conseqüència d'aquesta amenaça ha estat prohibida la circulació pels carrers de Damasc des de les sis de la tarda.

En els carrers han estat fetes nombroses obres de defensa. Ha estat assenyalada l'organització de nombrosos escamots de bandits en alguns barris de la ciutat, especialment al barri de Maidan.

Els francesos han bombardejat els jardins que hi ha prop de Shagor.—Radio.

Beirut, 8. — Després de les operacions d'Hasbays, s'ha procedit a netejar completament els drusos el mont Hermon.

Això ha permès de retirar diversos batallons i de dirigir-los a Damasc, on la situació ha tornat a empitjorar a causa dels atacs dels rebels contra la ciutat.

Un contingent drus ha aconseguit entrar a la ciutat i apoderar-se d'un lloc de policia. Han penjat un gendarme cristià i n'han fet presoners d'altres.

L'artilleria ha tingut que bombardejar els jardins del barri, on han fet explosió més de cent granades.—Radio.

UN COMBOI DE 13 AUTOMOBILS ATACAT PELS DRUSOS

Beirut, 8. — Hasbaia segueix ocupada pels francesos; l'enemic no ha reaccionat.

S'han emprés mesures de represió metòdica.

Després del combat d'Hasbaia els drusos s'han dispersat. Alguns s'han refugiat en els seus pobles i d'altres a Palestina.

Durant els successos desenrotllats el dia 5 a Damasc, resultaren 150 morts.

Han estat detinguts alguns notables dels drusos.

Ahir a la tarda, tretze automòbils que havien sortit de Damasc amb mercaderies, foren atacats per 200 indígenes.

Els conductors mataren a tres agressors i feriren a altres dos.

El comboi tornà a Damasc.—Havas.

LA CAMBRA FRANCESCA

Paris, 8. — La Cambra ha acabat la discussió del pressupost d'Agricultura i ha començat a examinar el pressupost de Pensions.—Havas.

CONSELL A L'ELISI

Paris, 8. — Aquest matí s'han reunit en Consell els ministres i sots-secretaris d'Estat al palau de l'Elisi sota la presidència del president de la República senyor Doumergue.

El ministre d'Hisenda, Loucheur ha donat compte als col·legues dels projectes financers ja coneguts en les seves grans línies.

El Consell de ministres ha aprovat íntegrament els dits projectes.

El ministre de la Guerra ha donat compte de la situació al Marroc i Síria i ha posat de relleu que a causa de les darreres operacions realitzades a Síria la situació ha millorat notablement. Al Marroc la situació és satisfactòria.

El ministre de Negocis Estrangers senyor Briand ha sotmès a l'aprovació del Consell el nomenament de M. Henri Berenguer per a exercir el càrrec d'ambaixador a Washington.

El President de la República ha aprovat el dit nomenament.

L'AUGMENT DELS IMPOSTOS

Paris, 8. — Els projectes fiscals del senyor Loucheur comencen en primer terme un augment en el preu dels tabacs, en els drets de registre, en les tarifes postals, en els drets sobre l'alcohol, en les tarifes telegràfiques, en les aduanes, en l'impost sobre la renda, i serà doblat l'impost sobre el benefici agrícola.

D'aquests impostos Loucheur completa obtenir un rendiment de 7.000 milions en 1926, i de 8.000 milions en 1927; dels quals 2.500 milions procediran dels impostos indirectes.—Havas.

ELS TRES ESPIES DETINGUTS

Paris, 8. — Els estrangers detinguts en l'assumpte de l'espionatge, són tres anglesos. "Le Matin", en parlar d'aquest assumpte, diu que és de suposar ara, que aquests tres individus no treballaven únicament per compte d'Anglaterra.—Havas.

L'AFER DE L'ESPIONATGE

Paris, 8. — En el procés que s'instaura pel delictes d'espionatge contra tres anglesos i Marta Marcuili, el jutge d'ins-

trucció ha estat al jutge d'ins-

trucció, ha afirmat que no sabia res d'aquest assumpte.—Havas.

LA CAUSA CONTRA EL SENYOR ESPLA ES CONDEMNAT A PAGAR 17 FRANCS

Paris, 8. — A la sala onzena del correccional s'ha dictat sentència en la causa seguida a instància del subdint espanyol Josep Maria Carretero, dit "El Caballero Audaz" contra En Carlos Esplá, per agressió del senyor Esplá al Carretero.

La sala ha condemnat a En Carlos Esplá al pagament de 16 francs en concepte de multa i un franc per danys i perjudicis.—Havas.

ELS VARIATS CRIMS D'UN BOIG

Bordeus, 8. — Un algeri, atacat sobtadament d'un accés de follia, matà a trets dues dones, després ferí greument quatre persones més i finalment se suïcidà.—Havas.

UN PREMI CIENTIFIC

Paris, 8. — L'Acadèmia de Medicina ha atribuït el premi ofert pel rei Albert I de Mònaco, d'un valor de cent mil francs, a un treball sobre el descobriment de la secreció interna del pàncreas i l'organització del treball científic presentat pels doctors Hedon, professor de la Facultat de Medicina de Montpel·lier, i Laguesse, professor de la Facultat de Medicina de Lille.—Havas.

MAURRAS APELLA CONTRA LA SENTÈNCIA QUE EL CONDEMNNA

Paris, 8. — Aquesta tarda el senyor Maurras, co-director de L'Acció Francesa, ha apel·lat davant la Cambra d'Apel·lació Correccional de la sentència dictada contra d'ell per la Desena Cambra correccional, segons la qual havia estat condemnat a dos anys de presó i a mil francs de multa.

La decisió del Tribunal no serà coneguda fins d'aquí vuit dies.—Havas.

GRAN BREITANYA

EL BILL PROTECCIONISTA

DE BELGICA

MODIFICACIONS MINISTE-
RIALS

Brussel·les, 8. — El ministre de Justícia, senyor Tschoffen, ha presentat la dimissió. El primer ministre, vescomte de Pomel, que a l'ensenyament de la cartera de Negocis estrangers, abandona aquesta per encarregar-se de la de Justícia. Per ocupar la vacant del senyor Tschoffen entra com a ministre de Negocis estrangers el comte de Liedekerke, conservador catòlic.

Sembla, per altra banda, que els canvis ministerials no es deliraran ací. El ministre d'Agricultura, senyor Van de Vyver, que torna de la seva missió financera als Estats Units, abandonarà la cartera, de la qual està encarregat per participar en la direcció dels grans establiments bancaris belgues. —Havas.

VAGA MINAIRE ACABADA
Brussel·les, 8. — Els minaires de les explotacions carboníferes de Strepi Praqueguines que en nombre de 2.500 s'havien declarat en vaga fa vuit dies per qüestió dels sous, que consideraven insuficients, s'han reintegrat al treball i han entrat en les mateixes condicions d'abans de plantejar la vaga. —Havas.

Català:
LA PUBLICITAT

és el teu diari

Galeria Layetanes
CORTS CATALANES, 613
MOBLES, JOIES, TAPISSOS
LAMPARAS decorades, pro-
jectes per eminents artistes

LLANA MINERAL

el més eficaç i el més barat de tots els aïllants coneguts
per a fred, calor, soroll.
Essent inorgànic és imputrescible, i ininflamable.

De gran utilitat per a cambres frigorífiques, instal·lacions de vapor, sales de concerts, hospitals, etc.

Demaneu mostres gratuïtes i preus al concessionari exclusiu.

FILL DE E. BRUGUERA
SERRA, 28. BARCELONA
TELÈFON A. 3773.

CARNET DE
L'AERONAUTICA

La Penya de l'Air

Diuenge passat, i com ja és costum establert, malgrat que el temps no convidava pas gaire, es reuniren en el seu aeròdrom del Prat diversos aficionats.

A mig matí, l'aeroplà Aviatik començà els seus vols pel damunt dels camps i la ciutat. Volaren com a passatgers, la senyoreta Mercè Fossas i els senyors Simeó García, Josep Aguilera i Pere Borrell.

L'esport aeri, gràcies als esforços de la Penya de l'Air, va guanyant prosèlits, la seva actuació és cada dia més profitosa; els qui assisteixen a les seves reunions dominicals es contagien aviat de l'entusiasme general i ingressen a l'entitat propulsora més tard o més aviat, volen de passatgers i allavors resten convençuts per enter i es converteixen en nous apòstols de l'ideal aeronàutic. La tasca nobilíssima i model de constància de la nostra Penya, obtindrà per fi el merescut resultat i aconseguirà que arrel·li per sempre més l'aviació a la nostra terra.

Una prova original d'esports d'hivern reservada als aviadors

L'original prova de bobsleighs creada aquest any pel comitè d'Esports d'hivern de Chamoni-Montblanc, i que es disputarà sobre la pista olímpica de l'Agulla del Midi l'1 i 2 de febrer vinent, ha seduit els asos de l'aviació; s'inscriuen en aquesta prova que els és estrictament reservada. Entre els inscrits cal esmentar Arrachart, Bonnet, Pinsard, Sardier, etc.

Els projectes de l'aviador Franco : Espanya, Amèrica i tornada...
L'Itàlia Casagrande no li sembla prou preparat

Madrid, 8. — En un interview celebrat pel redactor de l'"Heraldo de Madrid", senyor Vidal i Moya, amb el senyor Franco, comandant de l'exèrcit, aquest confirmà que es proposava realitzar el raid Espanya-Buenos Aires en avió.

Per a aquest projecte, després d'estudiar detingudament el raid portuguès Lisboa-Rio Janeiro, d'haver profunditzat l'estudi dels diversos mitjans de navegació que s'empren en l'aviació i en la terra, i de l'aplicació d'aquests darrers a l'aviació, hem posat a contribució els nostres fèssos coneixements, que foren completats amb la conferència que hem rebut del comandant senyor Herrera, i fet un estudi de les circumstàncies meteorològiques dels diversos indrets del trajecte.

te a recórrer. Per endegar-lo i assolir l'èxit disposem de tota la nostra voluntat, la qual mai estarà al servei de millores o a tan profitosa per a Espanya.

Quantes etapes constituïran el viatge?

—Cinc d'anada i sis de tornada, en la següent forma: Primera etapa: Cádiz-Les Palmes. Segona: Les Palmes-Porto-Praya. Tercera: Porto-Praya-Pernambuco. Quarta: Pernambuco-Rio Janeiro. Cinquena: Rio Janeiro-Buenos Aires.

Que fan un total de 10.000 quilòmetres.

Les etapes de tornada seran: Primera: Buenos Aires-Rio Janeiro. Segona: Rio Janeiro-Pernambuco. Tercera: Pernambuco-Fernando Norona. Quarta: Fernando Norona-Pizao. Cinquena: Pizao-Les Palmes. Sisena: Les Palmes-Cádiz.

Amb un total de 10.515 quilòmetres.

Que, a junts als 10.000 anteriors, fan 20.515 quilòmetres de recorregut.

—Quan pensa vostè emprendre el viatge?—i preguntà el periodista.

—A mitjans de gener propiement.

Anirà acompanyat pel capità d'artilleria senyor Ruiz de Alda, com a segon pilot observador i radiotelegrafista, la pericia del qual és de tots coneguda, i el mecànic Pau Rodon, qui és—digué el senyor Franco—un especialista que repara avaries en ple vol, galeant damunt les ales com un perfecte aeròbata.

—Quin aparell pensen utilitzar?

—Un hidroavió Daumier Wal, amb dos motors Mapir Lyon, de 450 HP. S'assegura la direcció mitjançant el radioponiòmetre, estació de radiotelegrafia amb 1.300 quilòmetres d'abast, compàss, amperímetre, etc.

—Quina finalitat es persegueix amb aquest raid?—preguntà el periodista novament.

—Eixamplar —contestà— les naturals fronteres de l'aviació espanyola; portar una salutació a les terres llunyanes de l'altre costat de l'Atlàntic, lloc cobert per la vella Espanya quan Colom trepitjà per primera vegada aquelles terres, i ésser els espanyols, amb els portuguesos, els primers aviadors que arriben en un raid al territori americà.

—Quina escolla portaran vostès?

—Des d'ara un creuer dels més ràpids, ofert pel ministre de Marina, i comptarem amb mitjans de recanvi en tots els finals d'etapa.

—Quant temps trigaran vostès en el raid?

—Dos mesos, aproximadament.

—Què opina vostè de l'aviador italià Casagrande?

—Que és un excel·lent pilot, però manca de preparació per a tan llarg viatge.

El raid, per acord del Govern del seu país, l'ha emprès abans, però crec que l'hem d'atrapar i ultrapassar.

I consti que la idea de realitzar el viatge de Cádiz a Buenos Aires és d'Espanya, si bé com sempre, han sorgit després imitadors.

DE L'AUDIENCIA
I DELS JUTJATS

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Audència.—Major quantia: Fills d'Oller i Planells contra Rosend Peix.

Sud.—Pobresa: Narcís Marín contra Miquel Depe.

Sala segona.—Figueres.—Desahuci: Eustàquia Maria contra Joan Novell.

Arenys.—Incident: Joan Castellety contra Vicents Banquella. Tarragona.—Menor quantia: Manuel Pedrol contra F. C. Nord.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Audència.—Un oral per homicidi per imprudència contra Otto R. Echan.

Un altre oral per paricidi contra M. Sanz.

Secció segona.—Oest.—Un oral per lesions contra Josep Rullar.

Un altre oral per homicidi contra Daniel Puego.

Un incident per estafa.

Secció tercera.—Hospital.—Un incident per suplantació.

Llotja.—Un incident per calúnnia i un oral per estafa contra Josep Güell.

TRIBUNAL INDUSTRIAL

Antejudici a les deu.—Número 1719: per accident del treball de l'obrera Antoni Mir contra el patró La Northem i Companyia de Transports Moderns, S. A.—Número 1705: per accident del treball de l'obrera Josep Rivera contra el patró Josep Cahuet i La Patrimoine.

Número 1735: per reclamació de salaris de l'obrera Miquel Figueres contra el patró Ràdio Albarada.—Número 1734: per accident del treball de l'obrera Antoni Oros contra el patró J. Vilalta.—Número 1738: per reclamació de salaris de l'obrera Manuel Nebot i altres contra Manuel Esteve.

Judici a dos quarts d'onze.—Número 1595: per accident del treball de l'obrera Josep Antoni Navarro contra el patró Companyia Hispània i Romy i Companyia. Jurats: patrons, Valls.

—Que és un excel·lent pilot, però manca de preparació per a tan llarg viatge.

El raid, per acord del Govern del seu país, l'ha emprès abans, però crec que l'hem d'atrapar i ultrapassar.

I consti que la idea de realitzar el viatge de Cádiz a Buenos Aires és d'Espanya, si bé com sempre, han sorgit després imitadors.

Tarrech i Jorramas; obrers, Ca-baller A. Dias i Viure.

A tres quarts d'onze.—Número 1716: per reclamació de salaris de l'obrera Alfons Ruano contra el patró Domènec Estañol i altres. Jurats: patrons, Ferreres, Fàbregas i Busquets; obrers, Gené, Viure i Gómez.

A les onze.—Número 1598: per accident del treball de l'obrera Linus Rabanete contra el patró Gran Terraplina. Jurats: patrons, Serra Piqué, Mesquida i Amigó; obrers, Canut, Gené i Andreu.

A un quart de dotze.—Número 1501: per reclamació de salaris de l'obrera Joan Josep Llorea contra el patró Manuel Solana. Jurats: patrons, Carbonell, Montells i Ruiz; obrers, Canut, Andreu i Viure.

A dos quarts de dotze.—Número 1682: per reclamació de salaris de l'obrera Josep Sagas contra el patró Agustí Tomas i un altre. Jurats: patrons, Jorramas, Serra Costa i Tarrech; obrers, Villaplana, Asencio i Corbi.

A tres quarts de dotze.—Número 1684: per reclamació de salaris de l'obrera Josep Pons contra el patró Dolores Lape-dra. Jurats: patrons, Vidal, Fugasot i Ruiz; obrers, Redondo, Lloret i Castell.

Heus ací un dels assots més terribles que planen amb virulència damunt la Humanitat: la "pesta blanca", coneguda per tuberculosi.

Per sobre la vida i el bullicí de les ciutats s'aixeca, reina i senyora, flagellant sense pietat a tothom.

Llegiu les estadístiques de Demografia i veureu que en el macabre balanç el percentatge més crescut de defuncions és sempre el de la tuberculosi, que supera en quantitat de defuncions totes les altres classificades. De 2.300 defuncions, mica més mica menys, que ocorren cada mes a la província de Barcelona, corresponents a una cinquantena de malalties, entre elles apoplexia, càncer, tumors malignes, infància, i aparèll respiratori, 300 defuncions són degudes a la tuberculosi en totes les seves manifestacions.

Espanya és actualment, dintre d'Europa, un dels països més furiosament atacats per l'epidèmia. L'any 1912 sucumbiren, víctimes de la dita malaltia, 25.000 individus; deu anys més tard la xifra augmentà fins a 50.000.

I tenint en compte la ràpida i constant propagació de la malaltia, degut als seus germens microbians, s'estén més i més el nombre de malalts nous, i s'ha donat per cert que per cada defunció ocorreguda per tuberculosi hi ha deu individus contagiats en curs.

Per tant, segons dades oficials, ja hi havia l'any 1912 250.000 individus, i l'any 1922 500.000, que en comptes d'ésser bons i sans com els altres eren portadors de lesions tuberculoses més o menys virulentes i que degut a la gairebé absoluta manca de mesures profilàctiques, aquests individus propagaren inconsistentment entre llurs famílies i els llocs per ells freqüentats els germens de la terrible malaltia.

Pel que toca a Barcelona no són gaire consoladores les xifres. Diàriament hi ha un promedi de tres a sis defuncions a causa de la dita malaltia, i en temporades de brusques temperatures, com tardor i hivern, la xifra augmenta de catorze a setze, tenint en compte el grandí nombre de més d'11.000 malalts tuberculosos que hom calcula que hi ha actualment a la nostra ciutat.

Hom diria, doncs, i els hospitals, els sanatoris, el Cos Mèdic Municipal, el Cos d'Higiene, els patronats, les lligues anti-tuberculoses, la Festa de la Flor, la de la Creu Roja, els milions que es recaptan, la beneficència pública, tota aquesta farinalla filantròpica, per què serveix?

Aneu als hospitals, als quatre o cinc hospitals amb què compta Barcelona—Paris en té 26—i veureu que malgrat de tot no arriben a 400 els individus tuberculosos d'ambdós sexes que poden ésser hospitalitzats en sales apropiades i atesos degudament per metges competents; 400 només poden ésser hospitalitzats, d'11.000 que n'hi ha!

Sanatoris? Pocs, molt pocs; el de l'Esperit Sant, de Sant Adrià, en el qual hi ha quaranta llits, i el de Terrassa que no és de l'Estat ni del Municipi, sinó que és particular, amb uns cinquanta llits, i en el qual, per entrar-hi, amb tot i constar que és gratuït, es necessiten recomanacions d'elevades personalitats, i el pobre que no té ningú a qui recórrer s'ha de morir de fàstic o afuirar la mosca pagant quinze pesetes diàries, o més, i uues estrenes al metge que abans li va signar un paper en el qual consta que hi entra gratuïtament.

De sanatori, si no fós per l'egoisme de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en qüestió es podien veure coses no gaire admirables, entrà en tractes amb el comitè o la comissió

de la nostra gent, avui dia a Barcelona en tindríem un, i ben gran. Hom recorda que per allà l'any 1913 o 1914, prop del famós Casino de la Rabassada, se'n construïa un i anava ja molt endavant. L'empresa del Casino, preveient que des del sanatori en

ELS ESPORTS

AVANT DEL PARTIT DELS TXECS

"La selecció és molt completa i no pot ésser millor"

(Del seleccionador senyor Moles a un redactor de "El Heraldo de Madrid")

El redactor esportiu de "El Noticiero", sempre molt assenyat i prudent en els seus judicis, confirma la sagacitat del senyor Moles amb els següents comentaris:

"La exhibició del equip seleccionat para luchar al próximo domingo contra los checos, ha constituido esta tarde, con motivo del homenaje a Zamora, el fracaso de más transcendencia que recordamos entre los numerosos que parecían que llevamos registrados en nuestra vida deportiva."

Hasta ahora, presencia el juego de selección constituida ya de antemano una ausencia más o menos importante de técnica y comprensión, que una simple por la actuación individualista de los elementos preponderantes del equipo, bajo la influencia de los males se lograba imponer el once así designado.

Hoy no se ha llegado ya a tal extremo, porque el derrumbamiento ha sido total. Ante el fracaso rotundo de las líneas completas no hay individualidades posibles que puedan ejercer de contrapeso, y todos los esfuerzos, por afortunados que sean, se pierden en el vacío, como ha ocurrido la mayoría del tiempo que ha permanecido en el terreno de la delantera seleccionada."

"Después de lo acontecido hoy, sólo nos cabe esperar los hechos del próximo domingo, si el Comité, en un momento de reflexivo criterio, no quiere darse cuenta de la responsabilidad enorme que pesa sobre él ante la importancia que para nuestro deporte representa el próximo match."

ARA S'ARREGLARÀ TOT

Un diari de la nit que acostuma a estar molt ben informat tocat a qüestions de la Federació, escriu:

"Según noticias particulares que hemos recogido después de la celebración del partido, mañana llegará a esta el señor Cabot, reuniéndose inmediatamente el Comité para tomar acuerdos relativos al próximo match Praga-Barcelona."

Los incidentes de estos últimos días han motivado la rápida presencia del señor Cabot."

La festa a honor de Ricard Zamora

Aquí va celebrar-se l'anunciada festa a honor del porter de l'Espanyol, En Ricard Zamora. Al matí, organitzat pel Club Basconia, tingué lloc un partit de pilota basca, del qual esport hom sap que és un entusiasta amateur. El premi del Principal estava força concorregut i en el seu partit, jugat en companyia de Rovira, contra la parella Rigau-Bon, posà de relleu les seves magnífiques condicions de pelotari.

A la tarda es féu un partit de futbol en el camp de l'Espanyol. L'anunci que anava a actuar íntegra la Cançó de l'equip blau-grana contribuí probablement que les grades de públic es vessin gairebé plenes; no així les tribunes, per bé que d'això no cal estimar-se'n, ja que les tribunes de l'Espanyol són molt espaioses i hi cap molta gent, motiu pel qual s'han decidit els federats a preferir-lo al de l'Europa per celebrar-hi el match amb els txecs, car si la cabuda total és d'aproximadament inferior, en canvi hi haurà més localitat, la qual cosa representa un ingrés més gran. Hom no ha d'oblidar que per damunt dels interessos purament morals de l'esport cal tenir cura dels interessos materials. I en això no s'han de regatejar mèrits als nostres federats (passats, presents i futurs); per bé que en qüestions d'esportivitat hagin pecat d'ésser de la màxima amplitud, en canvi tocant a sistemes de recaptació i augment d'ingressos, no han reglitzat més esforços. Creiem que davant d'aquests raonaments els socis de l'Europa, que tan disgustats estan amb els federats, es rendiran a la raó i es qüestionarà aquest llur ressentiment.

EL PARTIT D'ENTRENAMENT

El partit va resultar monòton pel seu interès que els seleccionats van posar en la lluita. En aquest equip, si bé hi veíem una davantera d'empenya, que hauria pogut donar bon rendiment, també es pogué apreciar que les línies de defenses i mitja no existien. Altament l'atac pecà de no jugar amb els extrems.

Sanche, al mig, sense que tingués un dels seus bons dies, pogué resistir tot el partit i el que dificultà més la seva feina va ésser trobar-se sense costats, car l'atac fou un home completament inútil, que en lloc d'afavorir els seus companys, amb el seu descens no féu més que la majoria de les vegades als seus companys. Tena no féu altra cosa que impedir de la manera que més bé pogué el joc dels seus companys. La defensa també fou desgraciadíssima, desordenada i mantenia fins que es lesionà.

A la segona part el substituí Massagré, que tampoc féu gran cosa, si bé es diferencià en molt de Saprissa, molt gris. Cal dispensar-lo car es presenta al camp després d'haver jugat un fort partit de final de campionat de tennis. Plattko treballà bé i res no demostrà tant com saber resistir amb noies tres gols un partit jugat sense defenses.

Pel que toca a l'equip blau, o sigui l'Espanyol amb algun reforç, creiem que si bé es desplegà amb més comprensió i més voluntat, la duresa en què s'entossassava a jugar el partit va treure molt la visió i fins i tot el rendiment. Els que més es destacaren per la seva duresa, impropia en un partit d'entrenament d'una selecció, foren Papell i Zabala. Aquest darrer s'acarià amb Samitier, qui no quedà curt.

A la primera part, els que jugaren com a "Espanyol", o sigui els de la selecció blava, varen marcar un gol del qual pogueren donar gràcies a la deplorable actuació de "Trabal-Saprissa". El marcà Sangüesa als vint minuts de joc.

A la segona part els blaus n'aconseguien dos més, i tots dos també a conseqüència del desgaire defensiu. El primer el marcà Olariaga, quan es trobà sol i a un metre de la porta. El segon el feu Padrón, d'un xut fortíssim que Plattko deturà, però la mateixa empenya li féu entrar la bola al marc.

Quan faltaven dos minuts per acabar-se el partit i ja gairebé no veíem res per la manca de llum, Papell i Zabala, un avenç perillós de Sagi amb una traveta que produí una llarga protesta. Es marcà el conseqüent free-kick que Sagi, mitjà tingué l'encert de rematar-lo a gol, aconseguint així l'únic punt de la selecció.

Els equips es presentaren com següents:

Selecció blava: Plattko; Saprissa, Muntané; Trama, Sancho, Tena; Perra, Arnau, Samitier, Alcántara i Sagi. **Selecció blava:** Zamora; Serra, Fortas; Papell, Zabala, Mauricio, Olariaga, Padrón, Mauri, Sangüesa i Yurria.

Oblidàvem de dir que en presentar-se al camp el jugador Samitier va iniciar-se una petita xifallada, ofegada per grans aplaudiments.

EL GRACIA BAT EL JUPITER PER 4 A 0

Al camp del Gràcia es jugà ahir aquest encontre, el qual, des del seu començament, fou favorable als graciencs.

En la primera part començà el Gràcia desplegant el seu joc de combinació, i aconseguint marcar dos gols, obra de Sastre el primer, i d'Orriols el segon. El Jupiter no estigué guaire bé, sobre tot Gisleno, que fou censurat pel públic del seu cercle i com a conseqüència d'això en la segona part ja no es presentà, havent de jugar el Jupiter amb dos jugadors.

En la segona part el Gràcia marcà dos nous gols, aconseguint per Mejias i Sastre. El Jupiter i els esforços que féu, no pogué aconseguir cap gol.

Els equips eren:

Gràcia: Palau, Vila, Agustí, Calafayud, Mejias, Cortès, Vives, Solé, Sastre, Orriols i Gandara.

Jupiter: Ros, Soler, Martí, Perich, Calero, Pedró, Costa, Gisleno, Bragulat, Santamaría i Gutiérrez.

TENNIS

LES FINALS DELS CAMPIO-NATS DE CATALUNYA

Ahí fou un bon dia per al tennis. L'última que la inseguretat, del temps impedis acabar definitivament aquests campionats com es proposaven els organitzadors i com s'hauria realitzat gràcies a l'excel·lent arbitratge del senyor Banqué ben secundat pels senyors Witly i Chassagné i elements directius del Barcelona que han vingut cooperant amb el més gran entusiasme al seu èxit.

El partit jugat entre les parelles Juanico-Saprissa i Flaquer Andreu ha constituït la nota més sobresortint dels actuals campionats. En efecte els quatre jugadors rivalitzaren en habilitat i ciència de joc per aconseguir el triomf i la noble tasca dels contendents va donar lloc a una de les millors lluites que els nostres jugadors ens han permès de presenciar de molt temps a aquesta part. Hi hagué moments que, el membró públic seguia les jugades a peu dret i cantant visiblement l'entusiasme motivada pel seu desgaire. Va produir-se el joc de "bolca" rapidíssim i, sempre bell causant veritable cansament a la vista el seguir amb tanta atenció el desenvolupament del partit. Per fi l'equilibre a dos sets i en aquest moment l'equip Juanico-Saprissa abandonà.

Un altre partit, que ens promet esperances de fortes lluites, fou la final del Campionat individual entre Flaquer i Juanico, que la falta de llum obligà a suspendre quant el darrer comptava al seu favor dos sets contra un d'en Flaquer. En aquest match, en Juanico manifestà els seus avenços que començaren a manifestar-se en l'excel·lent match centrat el camp ben arribat Kehring. Atacà amb formidable drive i entrà valentament a la xarxa i aconseguint dominar el fort joc de fons desmuntat per En Flaquer. Ha quedat demostrat una vegada més que obé l'avantatge qui avança sobre el terreny per acabar a la xarxa una jugada iniciada en el fons de la pista o bé inutilitzant l'atac del contrari. Aquest partit es continuarà dissabte.

vinent; a la tarda, i pròxim ésser dels que deixen millor record.

Hem de lamentar el sensible abandonament dels germans Olano a causa d'un dol de família, precisament amb ocasió de trobar-se ben classificats en llurs proves.

S. Durall obtingué un doble triomf en vèncer a la semifinal a Lozano i a la final a E. Fàbregues, conquerint així el campionat de segona categoria.

La senyoreta Puig guanyà també la segona categoria de la seva classe després de distingir-se en totes les proves en que ha participat.

La parella Boter-Fita guanyà el Campionat doble de segona categoria, després d'encertada actuació durant tot el Concurs.

El mixt se l'adjudicà la senyoreta Marnet i En Sindreu.

El doble de senyoretetes l'obtenen la Rosa Torres i M. L. Marnet, i el campionat de Juniors queda per E. Lozano sense lluita a la final a causa de la circumstància abans apuntada.

Finalment el veterà Ducasse guanyà la prova contra Witly.

Els resultats tècnics, són els següents:

Flaquer-Andreu guanyen a Juanico-Saprissa.

E. Fàbregues guanya a E. B. Calbo.

E. Fàbregues a A. Boter.

S. Durall a E. Lozano.

S. Durall a E. Fàbregues. (Final de la segona categoria).

J. C. Cotton a O. Hurtado.

J. C. Cotton a L. d'Ollano.

J. Gras a J. Fortuny.

J. Gras a A. d'Ollano.

J. Gras a J. M. de Caralt.

Rovira-Lozano a Vallés-Calbo.

Rovira-Lozano a A. i L. d'Ollano.

A. Boter-Fita a Rovira-Lozano.

Carreras-Escayola a Telf-Massip.

Boter-Fita a Carreras-Escayola, (final de la segona categoria).

Senyoreta M. Puig a senyoreta A. Martínez Sagi. (Final de la segona categoria).

Senyoretetes Marnet-Sindreu a senyoretetes Puig-Carreras.

Senyoretetes Marnet-Sindreu a senyoretetes Torres-Juanico.

E. Lozano a L. de Garcia. (Final Juniors).

C. Ducasse a E. Witly. (Final Veterans).

ATLETISME

LA CURSA DE LA PENYA HARMONIA

Ahí se celebrà la carrera pedestre Volta a Barcelona, organitzada per la Penya Harmonia amb la cooperació de la Federació Catalana d'Atletisme.

A les deu del matí es donà la sortida davant el local de l'entitat organitzadora, seguint cap al Saló de Sant Joan, Passeig de la Duana, Passeig de Colom, Paral·lel, Gràcia, Passeig de Gràcia, Corsega i Roger de Flor (lloc de sortida), deixant establerta la següent classificació:

Primer.—Arbú, del R. C. E. E., el qual féu el recorregut aproximat de dotze quilòmetres en 37 minuts i 5 segons.

Segons.—Canyet, del R. C. E. E., a uns tres cents metres.

Tercer.—Miret, de la U. E. de Sans.

Quart.—López, del Sans.

Cinquè.—Bosch, de l'Europa.

Sisè.—Castelló, del Sans.

Setè.—Manco, independent.

Vuitè.—Oriol, de l'Europa.

Novè.—Dez, independent.

Desè.—Portas, de l'Espanyol.

L'organització fou perfecta.

LES ELIMINATORIES DEL MARITIM

Ahí al matí, el Club Marítim celebrà la prova semifinal de iols a dos, en un trajecte de 2.000 metres, classificant-se "Cambridge", amb Olivé, Anet i Barnils; i segon "Oxford", amb Saló-Muntan i Hernández.

La diferència de temps entre ambdues embarcacions és de 13" 4/5.

La prova final es farà diumenge vinent.

L'assemblea de Federacions de futbol s'ha acabat

L'afar del professionalisme —: Hom li dona uns llargues il·limitadíssimes —: Se'n parlà, s'estudià... i tot quedarà com ara

Aquesta tarda s'ha acabat, sense nous incidents, l'Assemblea de Futbol.

Totes les representacions regionals s'han pronunciat a favor de l'actual Comitè.

L'Assemblea creu el treball realitzat per la ponència sobre professionalisme com un projecte eficaç per a la reglamentació, tenint en compte que després dels ajornaments que ha tingut la discussió d'aquest assumpte per diverses causes, és qüestió de seriositat donar estat oficial al projecte presentat, que, sense poder perjudicar el desenvolupament que pugui tenir en ésser aplicat, és evident que en aquelles regions en què és una urgent necessitat resoldre aquest problema és precís procedir a un treball d'estudi de reforma i adaptació dels estatuts i reglaments regionals, que un assaig sobre aquest possible desenvolupament pot portar a un més gran perfeccionament en aquest principi de reglamentació que ara se sotmet a l'Assemblea en posar-lo ja davant de la realitat.

L'Assemblea ha acordat:

Primer. — Acceptar en principi

Sang dolenta

Mala edat crítica

En plena edat, i abans de la vellesa, l'organisme de la dona és violentament convulsional per un cop de sang que és l'inrevés de la formació. Dolors al ventre, vertigens, palpitations, grans a la pell, tufades de calor, crisi de malestar, aquest són els símptomes de l'edat crítica. L'home igualment és víctima de trastorns d'una espècie d'edat crítica. Més que mai en aquest moment de la vida us heu de curar la vostra sang per evitar la importància gotosa o reumàtica, l'aurèmia cerebral, les afeccions cardíques, les malalties de la pell, l'arterioesclerosi, les varicos, flebitis, úlceres, així com els accidents específics terciaris que exaspereu tots els estigmes morbides després dels quaranta anys. És llavors que el DEPURATIU ROULETTE la massa sangüínia de tots els residus, i permet franquejar sense incidents l'edat dels cinquanta. Quants malalts condemnats deuen avui la vida al DEPURATIU ROULETTE!

Una flasca va acompanyar d'un fascicle il·lustrat de tot el que és de Farmàcies i Drogueries, Laboratori L. R. CHATEL, 42, de Sedan, a rue de Belvoir, Bayonne (France).

SOLER I TORRA G

BANQUERS

BILLETS

Francescos, 27'15 per 100.

Anglesos, 34'025 pessetes.

Italianos, 38'35 per 100.

Belgues, 32'10 per 100.

Suïssos, 135'25 per 100.

Portuguesos, 0'35 pessetes.

Reichmark, 1'07 pessetes.

Schilling, 0'95 pessetes.

Tacxoslovàquia, 20'80.

Holandesos, 2'83 pessetes.

Grècia, 8'90 per 100.

Suècia, 1'87 pessetes.

Noruega, 1'42 pessetes.

Dinamarca, 1'75 pessetes.

Finlàndia, 17'15.

Romania, 3'25 per 100.

Bulgària, 4'85.

Turquia, 3'65 pessetes.

Estatos Units, 7'05 pessetes.

Canadà, 0'90 pessetes.

Argentinians, 2'90 pessetes.

L'uruguais, 7'04 pessetes.

Nílen, 0'87 pessetes.

Brasilers, 0'98 pessetes.

Bolivians, 2'40 pessetes.

Colombians, 6'25.

Peruans, 2'40 pessetes.

Paraguais, 0'15 pessetes.

Venezuela, 1'15 pessetes.

Japonesos, 2'94 pessetes.

Algerins, 26'90 per 100.

Egipte, 34'10 pessetes.

Filipines, 3'40 pessetes.

OR

Alfons, 136'50 per 100.

Unces, 135'50 per 100.

4 i 2 duros, 135'30 per 100.

1 duro, 135'50 per 100.

Isabel, 136'50 per 100.

Frances, 135 per 100.

Llures, 34'60 pessetes.

Dòllars, 7'60 pessetes.

Cubà, 7 pessetes.

Méxic, 167 per 100.

Méxic nou, 138 per 100.

Venezuela, 134 per 100.

al projecte de reglamentació del professionalisme elaborat per la Ponència i sense que això prejudici opinions o resolucions posteriors.

Segon. — Que les Federacions regionals obrin una informació, entre els seus Clubs encaminada a saber quants i quins són els que s'acolliran a la nova reglamentació, per a, segons resulti, començar a estudiar la reforma dels seus respectius reglaments i venir després a l'Assemblea per presentar les esmenes que a cada un els sembli oportú. En vista dels resultats d'aquest primer contacte de la reglamentació amb la realitat.

Tercer. — Que mentre tant, el Comitè Nacional estudiï els models de contractes i fórmules d'inscripció.

Quart. — Que segons el previst en l'Assemblea anterior, els primers dies del mes de maig vinent se celebri una Assemblea especial per discutir i aprovar en definitiva la reglamentació del professionalisme a base del projecte presentat.

I després d'acordar unes modificacions sense importància sobre l'assumpte galleg, l'Assemblea dona per acabades les seves deliberacions fins al maig vinent.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

CATALUNYA

SABADELL

Les pintures murals de

Barbà

La Comissió Pro-Pintures Murals de Barbà, continua la tasca que de temps s'ha imposat i ha organitzat una exposició de reproduccions artístiques i projectes de restauració de les esmentades pintures a l'Acadèmia de Belles Arts, la qual serà oberta avui al vespre i podrà visitar-se fins al diumenge dia 13 d'aquest mes.

Amb motiu de la inauguració d'aquesta exposició demà, diumenge, el director del Museu de Barcelona i eminent crític d'art Joaquim Folch i Torres, donarà una conferència parlant de "Les pintures murals romàniques a Catalunya", que se celebrarà al Centre Excursionista del Vallès (Rambla), a dos quarts de sis de la tarda.

CANET DE MAR

Sessions d'art :: Cantos de tardor

Futbol :: Sardanes :: Un present

Altres noves

Tal com havíem anunciat, tingué lloc al local de l'Escola d'Indústries de Canet la VIII sessió d'art, a càrrec aquesta vegada d'En Tomàs Jover i l'Enric Roig, dedicada a la música moderna.

En Roig ens demostrà una vegada més les seves qualitats de violinista i músicòleg. Les peces foren executades magistralment pels esmentats artistes. Els autors escollits foren Sybil Scott i Sinding.

En conjunt fou una bona sessió, que encoratjarà els organitzadors a que no defalleixin, segurs que el públic sap agrair-ho i correspondre.

Diumenge, al camp del Canet, jugaren, per al campionat de promoció, el titular i el poble Nou. Empatiren a un gol.

Foren molt concorreguts les ballades de sardanes que es donaren diumenge passat a la cooperativa "La Caneteira", ja càrrec de la Principal de Cassà.

Demà, diumenge i al mateix local, es representarà el drama "El cor del poble". Aquesta funció és a profit dels canetencs que serveixen al Marroc.

Prop del túnel de Sant Pol ha estat trobat negat un home veí de Canet. Es creu que es tracta d'un suïcid.

VALLS

Les aigües :: Nomenament :: Quadre de Sant Jordi :: Futbol :: Noves diverses

Tota la premsa ha parlat amb to d'alarma de cert projecte que hom diu que tenen a Reus per portar-hi l'aigua. En l'esmentada població es parla d'aquest projecte i es diu que l'aigua es troba bon xic lluny de Reus i que cal molta reserva en parlar del lloc.

Els tres setmanaris locals, que sempre han vigilat qui sap-lo aquesta qüestió, han donat la veu que es tracta d'un caudal d'aigües de Valls.

Concixem prou bé el que d'això es pensa la ciutat i les seves intencions si el moment arriba, per intranquil·litzar-nos excessivament.

El dia 21 del que som, se celebraran els exercicis per tal de proveir les places d'auxiliar de les biblioteques populars de Vendrell i Valls, dotades amb 2.500 pessetes.

Ha estat nomenat registrador de la propietat de la nostra ciutat, el senyor Roc Pesqueira i Crespo, que ho era de Puenteareas (Galícia).

Ha estat demanada la mà de gentil compatriota senyoreta Pilar Boladeras, per al jove Joan Costa, de Barcelona.

La setmana passada, els senyors Cegarra i Nogués, representants de l'Ajuntament de Tarragona, estigueren en la nostra ciutat per tal de signar amb el Banc de Valls un préstec d'unes vintanta mil pessetes que es destinarien a la continuació de les obres de la Rambla de Tarragona fins a la carretera de Valls.

El dia de la Puríssima serà exposat al públic el quadre de Sant Jordi, que l'insigne pintor i compatriota senyor Gualfre Oller ha pintat perquè figuri en el nou Retable de la Verge del Lleó.

Avui, diumenge, el Valls deportiu anirà a Tarragona on celebrà amb el Gimnàstic el segon partit del campionat.

En el seu camp, l'Atlètic Vallesenc se les haurà amb el Vendrell F. C.

VILANOVA

Nova Joventut :: De l'Orfeó Vilanoví :: Foment del Ball Popular

Funcions :: Futbol

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Gran Teatre del Liceu

Avui, 19 de propietat i abonament corresponent a dimecres i dissabtes, a un quart de deu: **SERATA D'ONORE I COMIAT** del divo tenor **MIQUEL FLETA**.

Acte tercer de l'òpera **LA BONE ME**, pel divo tenor Fleta, senyores Navenga i Fraschetti i senyor Damiani.

Acte tercer de l'òpera **TOSCA**, pel divo tenor senyor Fleta i senyora Carrara.

Acte quart de l'òpera **RICOLETTO**, pel divo tenor Fleta, senyores Guglielmini i Velázquez i senyors Damiani i Velázquez.

Romansa de l'òpera **ELS PESCADORS DE PERLES**, pel divo tenor Fleta, acompanyat per l'orquestra. Mestre director, **Francisco Paolantonio**.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

El predilect de les famílies distingides
ORQUESTINA SUNYER I SEXTET TORRENTS

Avui, dimecres, insuperable programa: **Noticiari Fox** núm. 52; **El geni fulminant**, còmica; **El contracte de Nicanor**, de broma contínua, i èxit sòlssal de la superproducció **Orient**, interessant assumpte dramàtic, per l'extima actriu Maria Jacòbini. Fastuosa presentació. Preus de costum.

Demà dijous, moda selecta. 5 estrenes: **Arabella**, **La meua nina**, **Noticiari Fox** n. 52, **El somni de Domesic** i **Ales de Joventut**.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

Dissabte, **TZAR SALTAN**, debut de la companyia.

Demà, **DEBUT** de l'eminent tenor **JOHN SULLIVAN**.

I de la cèlebre soprano **Emma Notti**, amb l'òpera **GLI UGONOTTI**. Hi prenen part els cèlebres artistes senyora Carrara, senyores Damiani, Segura Tallen i Masini Pieralli. Senyoreta Velázquez. Primera ballarina, Manuela del Río. Mestre, **Paolantonio**. S'estrenaran quatre decoracions dels reputats escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Garcia i Bertj-Pressi.

"ORTOPEDIA" MODERNA

Fill de B. Carcasona

Taller i despatx: ESCUDELLERS BLANCS, 2.—Telèfon 3321 A.

Braguers reguladors per a la retenció absoluta de la trencadura
PAIXES DE YOTES CLASSES PAIXACOTILLA ABDOMINAL MODELS MODERNES
Cotilles ortopèdiques per guarir o corregir les desviacions de l'esqueua
Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

CINEMES

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimecres, tarda i nit, grans programes. Les divertides pel·lícules: **A la casa d'emocions**; **Tancor de drabotes**; la comèdia **La casa dels fantasmes**, segona jornada de **La Ciutat Eterna**, i l'extraordinària marca Goldwyn **Esposes consents**.

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, dimecres, tarda i nit: **Don Q. fill del Zorro**, segona i darrera jornada, per Douglas Fairbanks; **Vivint de dolces**, per Bebe Daniels; **El palau de la fantasia**, per Christie Whitte; **Un valent de boquilla**; **Concurs d'estrelles cinematogràfiques número 4**. Demà, dijous, estrenes: **L'alegria del bany**, adaptació de la famosa sarsuela del mateix nom. **Cent de mar** (Aurora), per Thomas Melghan; **La marca de la vanitat**, i d'altres.

Diana - Argentina Excelsior

Avui, dimecres, Segona de **La Ciutat Eterna**, **A la casa d'emocions**, **Esposes consents**, **La casa de les fantasmes**, **Tancor de drabotes**.

Teatre Triomf, Gran Cinema Marina i Cinema Nou

Avui, dimecres: **Noticiari Fox**, **La petita Hollywood**, **A les bones** o **a les males**, **La penedida**, **L'express d'Arizona**.

Cinema Princesa

Via Laietana, número 14
Telèfon 1371 A
Local còmode

Avui, dimecres: **Escutellu**, còmic, pel rei de la broma **Harold Lloyd**; **A les bones** o **a les males**, cinta americana, per **Dustin Farnum**; **El maniquí**, interessant joia Universal, pels cèlebres artistes **Mary Philbin** i **Norman Kerry**; **L'express d'Arizona**, extraordinària cinta de gran argument, per **Paulina Starke**. Dijous, colossal programa.

COLISEUM

Avui, dimecres: **Novetats Universal**; **Habitació de franco**, comèdia, per **Wallace Reid** i **Lila Lee**; èxit de **LA VIDA NO ES NOVELLA**.

drama. Direcció de **Cecil B. de Mille**. Estrelles: **Leatrice Joy**, **Conrad Nagel**, **Edith Roberts**, **Júlia Faye**, **Jack Mover** i **Theodore Roberts**. Programa **Ajuria Especial**. La pel·lícula còmica **El revoltós**, per **La Quadrilla**. Per les festes de Nadal.

PETER PAN

Avui, dimecres: **Novetats Universal**; **Habitació de franco**, comèdia, per **Wallace Reid** i **Lila Lee**; èxit de **LA VIDA NO ES NOVELLA**.

drama. Direcció de **Cecil B. de Mille**. Estrelles: **Leatrice Joy**, **Conrad Nagel**, **Edith Roberts**, **Júlia Faye**, **Jack Mover** i **Theodore Roberts**. Programa **Ajuria Especial**. La pel·lícula còmica **El revoltós**, per **La Quadrilla**. Per les festes de Nadal.

COMPRESSORS D'AIRE

PER A FER EL BUIT

del nou tipus rotatiu
SISTEMA "PLANCHE"
(patentat a tots els països)

Referències a Barcelona
FILL DE E. ERUGERA
Riera, 28. — Barcelona.
Telèfon A 3772

Soñolenc català font menoió de "Secoió P."

CAMIONETA FORD

QUASI NOVA
Vendré baratíssima
Luchana, 70, baixos (P. N.),
de 8 a 9 i de 12 a 2

RIGALT, BUBENA i Cia.

Vidrieres d'art: **Bambalut** al foc sobre vidre i cristall; **Vidres** i cristalls plans i corbats; **Balcons**, balcons, grates, biselats i miralls; **Gasos**, etc., entre Coria i Murviedra.

BARCELONA
TELÈFON 5543 A

Fontanella, 9, pral.

Vestits i abrics d'excel·lent resultat i presentació elegant a preus moderats.

A PASTA PER A AFATAR NIX

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pel per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en que curi l'epidermis de tota irritació grans, rojors, etc.

La Pasta NIX

és, doncs, un factor preciós per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX

s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX

simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi emplearà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni moietat a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, hi desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, **LA PASTA NIX** ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

DEMAN-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC., AL PREU DE 2'30 PESSETES TUA

Petits Anuncis Classicals

A 0'50 pessetes les deu primeres paraules i a 0'10 per cada una d'exces

DEMANDES DE TREBALL

MECANOGRAF corresponent català, castellà, francès, sabent comptabilitat, s'ofereix. Font, Diputació, 29, quart, segona.

V E N D E S

CAMIO U. S. A., per a vendre. Rsd: Ermengarda, 53, Barcelona.

SASTRERIA ECONOMICA Comitat i terminis. Plaça Pedró, 11.

CAIXES de cabals, d'acer, grau seguretat. Barallissimes. Ma. Sierra, 125, interior.

D I V E R S O S

S